

ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

**The Effects of Accountant's and Auditor's Characteristics and Attitude of TFRS
for SMEs on Quality of Financial Reporting**

จuthารัตน์ แก้วดำ

Jutharat Kaewdam

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน
**The Effects of Accountant's and Auditor's Characteristics and Attitude of TFRS
for SMEs on Quality of Financial Reporting**

จuthารัตน์ แก้วดำ

Jutharat Kaewdam

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติ
เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ผู้เขียน นางสาวจุฑารัตน์ แก้วคำ

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.จิราภา ชาลาธราวัฒน์)

.....กรรมการ
(ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

.....กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.กฤษดี ถีมอุสัน โน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวจุฑารัตน์ แก้วคำ)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวจุฑารัตน์ แก้วคำ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน
ผู้เขียน	จุฑารัตน์ แก้วคำ
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อทดสอบคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่แตกต่างกันต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย 2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย 3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน 4. เพื่อทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี จำนวน 397 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยใช้สถิติทดสอบแบบที (T-test) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยแตกต่างกัน โดยผู้ทำบัญชีเห็นด้วยกับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน และทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

Thesis Title	The Effects of Accountant's and Auditor's Characteristics and Attitude of TFRS for SMEs on Quality of Financial Reporting
Author	Miss. Jutharat Kaewdam
Major Program	Accountancy
Academic Year	2015

Abstract

This study aim 1) to test the different features of accountants' and auditors' attitude about the appropriate applying TFRS for SMEs in Thailand. 2) To test the relation of features of accountants and auditors about the appropriate attitude for applying TFRS for SMEs in Thailand. 3) To test the relation of features of accountants and auditors on the financial reporting quality. 4) To test the effect of appropriate using TFRS for SMEs in Thailand on the information quality in financial statements. The sample is 397 accountants and auditors in Thailand. Questionnaires are used to collect data. T-test and multiple regression analysis are used to test the hypotheses in this study.

This study finds that accountants and auditors have the different attitude towards the adoption of TFRS for SMEs in Thailand. Features of accountants and auditors, the job position has related to attitudes about the appropriate applying TFRS for SMEs in Thailand. Age of accountants and auditors has related to the financial reporting quality. And, the appropriate applying TFRS for SMEs in Thailand has related to the financial reporting quality.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.กฤษณี ลีมอัสโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตรวจทานงานวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.จิราภา ชาลาธราวัฒน์ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.มัทนชัย สุทธิพันธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจทานและให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสานวิชาความรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

จุฑารัตน์ แก้วคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(11)
รายการภาพประกอบ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.6 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	11
2.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับวิสาหกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อม	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
2.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 สมมติฐานการวิจัย	26
3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล	29
3.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	30
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	34
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	37
4.2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	39
4.3 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	44
4.4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี	49
4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ	50
4.6 สรุปสมมติฐานการวิจัย	54
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.2 การอภิปรายผล	58
5.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	60
5.4 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก สรุปหลักการสำคัญของ TFRS for SMEs และความแตกต่างที่สำคัญระหว่าง TFRS for SMEs ฉบับปี 2009 และ TFRS for NPAEs	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	91

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	100
ภาคผนวก ง ผลการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)	101
ประวัติผู้วิจัย	118

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	38
4.2	ทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย โดยรวมและรายด้าน	39
4.3	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยรวมและรายด้าน	44
4.4	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยรวมและรายด้าน	45
4.5	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยรวมและรายด้าน	46
4.6	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบได้ โดยรวมและรายด้าน	47
4.7	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ โดยรวมและรายด้าน	48
4.8	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา โดยรวมและรายด้าน	48
4.9	ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยรวมและรายด้าน	49
4.10	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	49
4.11	การวิเคราะห์เมทริกซ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)	50
4.12	แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยและคุณภาพการรายงานทางการเงิน	52
4.13	สรุปสมมติฐานการศึกษา	54

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board : IASB) เริ่มดำเนินการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (International Accounting Standard for Small and Medium Sized Entities :IFRS for SMEs) ในปี พ.ศ. 2546 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard :IASs) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ(International Accounting Standard : IFRSs) ฉบับสมบูรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นนักลงทุนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นหลักซึ่งทำให้ IASs และ IFRSs ฉบับสมบูรณ์ประกอบไปด้วยแนวปฏิบัติสำหรับการบันทึกบัญชี การจัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลเป็นจำนวนมาก แต่สำหรับผู้ใช้งานรายงานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมข้อมูลที่จำเป็นส่วนใหญ่คือ ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดในระยะสั้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ ดังนั้น IASB จึงพัฒนา IFRS for SMEs ขึ้นโดยมีเป้าหมายหลัก 2 ประการ ประการแรกคือ การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้รายงานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลภายนอก เช่น คู่ค้า เจ้าหนี้ นักลงทุนภายนอก เป็นต้น ประการที่สอง คือ สร้างความสมดุลระหว่างต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำรายงานทางการเงินในมุมมองของผู้ทำ (IFRS Foundation,2013) ในปัจจุบันกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Entities: SMEs) ในหลายประเทศทั่วโลก มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านของการจ้างงาน การสร้างรายได้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเป็นกิจการขนาดใหญ่ต่อไป (คณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป,2549) และในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมี SMEs จำนวน 2.7 ล้านราย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.5 ของกิจการทั้งหมด และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product :GDP) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37 ของGDP รวมทั้งประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2556)

ก่อนหน้าปี 2554 ประเทศไทยมีมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (Thai Financial Reporting Standards –TFRSs) เพียงฉบับเดียว ในการจัดทำบัญชีและการจัดทำรายงานทางการเงินของกิจการในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนต่างอยู่บนหลักการพื้นฐานการบัญชีฉบับเดียวกันซึ่งเรียบเรียงมาจาก มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

(International Financial Reporting Standards –IFRSs) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) แม้จะมีบางฉบับเรียบเรียงมาจาก US GAAP และมีอยู่บางฉบับที่กำหนดขึ้น โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีของไทย โดยมีการผ่อนผันมาตรฐานการบัญชี จำนวน 8 ฉบับ ให้กับกิจการที่ไม่ใช่บริษัทมหาชน แต่เนื่องจากมาตรฐานฯ ในส่วนที่ไม่ได้รับการผ่อนผันก็ยังยากต่อการนำไปปฏิบัติซึ่งมีความซับซ้อนเกินไปสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยผู้ใช้ข้อมูลทางบัญชีส่วนใหญ่คือเจ้าของที่เป็นฝ่ายจัดการของกิจการ เป็นสำคัญและไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ถึงแม้จะมีการผ่อนผันไปแล้วถึง 8 ฉบับก็ตามแต่ก็เป็นเรื่องยากและมีต้นทุนในการจัดทำบัญชีที่มากเกินไป สภาวิชาชีพบัญชีจึงต้องมีการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขึ้นมาเพื่อให้ง่ายต่อกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะจะนำไปปฏิบัติ โดยมาตรฐานชุดนี้ได้มีการเรียบเรียงจากมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ที่กิจการไม่ว่าจะเป็นบริษัทมหาชนหรือไม่ซึ่งใช้กันอยู่ก่อนหน้าบวกกับข้อกำหนดบางเรื่องที่มีอยู่ใน IFRS for SMEs (2009) เพื่อใช้ปฏิบัติกับกิจการ NPAEs ซึ่งมีผลบังคับใช้เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 และจะมีการใช้ไปจนถึงรอบบัญชี 2559 และจะมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับใหม่ที่เรียบเรียงจาก IFRS for SMEs (2015) มาปฏิบัติ ประมาณปี 2560 เป็นอย่างเร็วและอย่างช้า ปี 2561 โดยเหตุผลที่ต้องมีการจัดทำมาตรฐานฉบับใหม่ก็เพื่อให้สอดคล้องกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเป็นการยกระดับการจัดทำบัญชีให้ก้าวสู่ระดับสากล โดยมีต้นทุนในการจัดทำบัญชีไม่สูงจนเกินไปและเมื่องบการเงินถูกจัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีสากลงบการเงินของกิจการ NPAEs ก็จะสามารถเปรียบเทียบกับกิจการ NPAEs ทั่วโลกที่ใช้มาตรฐานฯ อย่างเดียวกันในการจัดทำงบการเงินเป็นการส่งเสริมให้กิจการในประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น (คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557)

จากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในส่วนของข้อกำหนด ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ การจัดทำงบการเงินที่เพิ่มขึ้นวิธีในการบันทึกข้อมูลหรือการรับรู้รายการค้า อาจทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงานส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการทำงานและอาจจะเกิดข้อผิดพลาดได้จากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานฯดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(IFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

1.2 คำถามการวิจัย

- 1.คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย
- 2.คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยหรือไม่
- 3.คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินหรือไม่
- 4.ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย มีผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อทดสอบคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่แตกต่างกันของทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย
- 2.เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย
- 3.เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน
- 4.เพื่อทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ทราบถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่แตกต่างกันต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย
- 2.ทราบถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีในด้านต่างๆที่มีต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย
- 3.ทราบถึงความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในการปฏิบัติที่มีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน
- 4.เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินให้มีความเหมาะสม
- 5.เป็นการเตรียมความพร้อมในการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินมาปฏิบัติ

6. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาข้อมูลในงบการเงิน

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต จำนวน 9,085 คน จากสภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2557 และผู้ทำบัญชีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวน 51,300 คน จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2558 โดยผู้วิจัยได้ทำการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Taro Yamane ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เริ่มทำการศึกษา ตั้งแต่เดือน กันยายน 2558 ถึงเดือน มิถุนายน 2559

1.6 นิยามศัพท์

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการซึ่ง

(ก) ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

(ข) เผยแพร่งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์โดยทั่วไปให้แก่ผู้ใช้งบการเงินภายนอก ตัวอย่างของผู้ใช้งบการเงินภายนอก ได้แก่ เจ้าของกิจการซึ่งไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารงาน เจ้าหนี้ในปัจจุบันและในอนาคต และหน่วยงานจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (การสัมมนาเกี่ยวกับทิศทางการเศรษฐกิจไทย สำหรับนักบัญชีและประเด็นมาตรฐาน การรายงานทางการเงินที่สำคัญ สำหรับปี 2558, 2557)

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่ พนักงานบัญชีของบริษัท ผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ หรือสำนักงานรับทำบัญชี (พระราชบัญญัติการบัญชี, 2543)

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และใบอนุญาตนั้นยังไม่สิ้นผล (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, รวมคำศัพท์)

การรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปและ
การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปถ้าไม่ระบุเจาะจงเป็นอื่น (กรอบแนวคิดสำหรับการ
รายงานทางการเงิน ปรับปรุง, 2557)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎี
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับ ทัศนคติ ประกอบด้วย ความหมายของทัศนคติ การเกิดทัศนคติ แหล่งของทัศนคติ ประเภทของทัศนคติ การวัดทัศนคติ มาตรวัดทัศนคติ และการประเมินค่าทัศนคติ (ประทีป บัวละวงศ์ และอุบลวัลย์ รอดเอี่ยม, 2551 และรังสรรค์ ประเสริฐ, 2548)

1.ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ คือ การประเมินหรือการตัดสินเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ คน หรือ เหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนคนหนึ่ง เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นท่าทีหรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล กลุ่มคน ความคิดหรือสิ่งของก็ได้ โดยมีความรู้สึกหรือมีความเชื่อเป็นพื้นฐาน ทัศนคติไม่ใช่สิ่งเดียวกับค่านิยม เพราะค่านิยมเป็นสิ่งที่เห็นคุณค่า แต่ทัศนคติเป็นความรู้สึกด้านอารมณ์ (พอใจหรือไม่พอใจ) แต่ทั้ง 2 อย่างมีความสัมพันธ์กัน ทัศนคติเป็นพลังอย่างหนึ่งที่มองไม่เห็นเช่นเดียวกับสัญชาตญาณ หรือแรงจูงใจ เป็นพลังซึ่งสามารถผลักดันการกระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความรู้สึกของทัศนคติ

2.การเกิดทัศนคติ

การเกิดทัศนคติ ประกอบด้วย การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ การเกิดทัศนคติทางด้านความชอบ และการเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรม

2.1การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ

จากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน บุคคลรับและสัมผัสสิ่งต่างๆ เป็นประจําับไม่ถ่วงบุคคลมักจะแบ่งสิ่งที่ผ่านมาจากภายนอก เพื่อให้เกิดความง่ายในการให้ความหมายหรือความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น โดยรวมสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายกันเข้าด้วยกัน เพราะสมองของบุคคลย่อมเป็นไปได้ที่จะรับและจำสิ่งต่างๆรอบตัวได้หมดทุกอย่าง ขบวนการแบ่งออกเป็นหมวดหมู่นี้เรียกว่า Categorization การที่บุคคลจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบสถานการณ์ใดๆอย่างไรวนนั้น บุคคลมักจะโต้ตอบภาวการณ์ที่คล้ายกันด้วยปฏิกิริยาที่คล้ายกัน ความเชื่อบางอย่างเช่น “ชาวแม็กซิกันสกปรกหรือขี้เกียจ” จึงมีอิทธิพลมากที่ทำให้ชาวผิวขาวไม่จ้างเข้าทำงาน การจัดหมวดหมู่จะช่วยบุคคลในด้านการรับรู้ (Perception) แต่ในทางตรงกันข้ามอาจทำให้บุคคลเข้าใจสิ่งแวดล้อมในทางที่ผิดได้ โดยที่บุคคลนั้นสรุปด้วยตนเองอย่างปราศจากข้อมูลที่ถูกต้อง การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าต่างๆ นี้เป็นส่วนประกอบทางด้านความรู้ทางทัศนคติ

2.2 การเกิดทัศนคติทางด้านความชอบ

ส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความชอบ ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นในด้านบวกหรือลบ (Positive หรือ Negative) ในทางสรีระวิทยาแล้ว “อารมณ์” จะเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับภาวการณ์ที่มาเร้า หลังจากบุคคลนั้น “แปลความหมาย” หรือให้ความหมายสิ่งเร้า นั้นแล้วทำให้ทราบทิศทางของ “อารมณ์” หรือ “ความรู้สึก” ว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบได้ ซึ่งก็หมายถึงทัศนคติทางด้านความชอบนั่นเอง ตัวอย่างเช่น ถ้าบุคคลหนึ่งมีประสบการณ์ โดยผ่านสิ่งเร้าอย่างหนึ่ง ซึ่งมีคำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างแจ่มแจ้ง เช่น รู้ว่าตัวเองฉีด Adrenaline บุคคลนั้นก็ไม่มีความรู้สึก “กลัว” แต่ถ้าไม่ได้รับคำอธิบายที่เพียงพอก็อาจเกิดอารมณ์ “กลัว” Scott ได้กล่าวไว้ว่าการให้รางวัลจะมีผลทำให้ทัศนคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้มากกว่า “การทำโทษ” องค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อการทำให้เกิด “อารมณ์” ในทางที่ดีนั้น ได้แก่ ความคุ้นเคย (Familiarity)

2.3 การเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรม

บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) จะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรมบวก บรรทัดฐานทางสังคมเป็นความคิดที่กลุ่มชนเชื่อว่าอะไรเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เด็กๆจะถูกพ่อแม่อนุญาตให้ทำในบางสิ่งและห้ามทำในบางสิ่ง บางครั้งการพูดการห้ามของพ่อแม่ จะชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่สังคมคิดว่าดีหรือไม่ดีได้ พ่อแม่อาจพูดว่า “อย่าทำอย่างนั้นสังคมหรือชาวบ้านจะชุบชิบกัน” บรรทัดฐานของสังคมนี้นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศ เช่น ในอเมริกาจะถือเชื้อชาติหรือสีผิวเป็นสำคัญ กรีกจะถือศาสนา เป็นต้น บรรทัดฐานเหล่านี้จะควบคุมความประพฤติการปฏิบัติหรือการแสดงออกของแต่ละบุคคล

3.แหล่งของทัศนคติ

แหล่งของทัศนคติ ประกอบด้วย ประสบการณ์เฉพาะอย่าง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่าง ตัวอย่างเช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เช่น ได้รับการลงโทษจะโดยทางร่างกายหรือจิตใจก็ตาม หรือเกิดภาวะคับข้องใจ (Frustration) อยู่บ่อยๆ จากการได้พบปะหรือติดต่อกับบุคคลนั้น เรามักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ชอบกับบุคคลนั้นได้และอาจจะเป็นไปได้ในทางรุนแรงได้ ซึ่งทั้งหมดนี้อาจจะมีผลจากการให้การสรุปที่รุนแรงเกินไปต่อเหตุการณ์เฉพาะอย่างที่เกิดขึ้น หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงและทำร้ายจิตใจมากนั่นเอง

3.1 การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others)

ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดจากผลของการได้ติดต่อกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่ได้รับในครอบครัว ตัวอย่างเช่น เด็กจะได้รับการสั่งสอนหรือบอกจากผู้ปกครองเสมอว่า “การขโมยสิ่งของของคนอื่นไม่ดี” “เวลารับประทานอาหารไม่ควรดูทีวีหรือเล่นมือถือ” “แพทย์เป็นบุคคลสำคัญ” ฯลฯ ข้อความหรือคำพูดเหล่านี้ เด็กได้รับจากบุคคลที่เขาขยอกนับถือ และจะมีผลต่อความเชื่อและทัศนคติของเด็กได้ เช่นเดียวกันในสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ครูจะเป็นคนที่เด็กขยอก เคารพและเชื่อฟัง คำบอกเล่าของครูก็จะมีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติของเด็กได้ การยอมรับความเชื่อหรือการเกิดทัศนคติในวัยเด็กนี้ส่วนมากมักจะเกิดขึ้น โดยปราศจากเหตุผลและเมื่อเด็กโตขึ้นความคิดก็เปลี่ยนไปในบางอย่าง ดังนั้น เด็กอาจเกิดความไม่สบายใจได้

3.2 สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models)

ทัศนคติบางอย่างของเราถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีนี้เกิดได้โดยขึ้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขึ้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อทัศนคติ ซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพนับถือยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นอยู่แล้วบุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นๆ

3.3 องค์ประกอบเกี่ยวกับสถาบัน (Institutional Factors)

ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสิ่งสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างได้

4.ประเภทของทัศนคติ

ทัศนคติของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1ทัศนคติเชิงบวกหรือที่ดี เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกถึงความรู้สึก อารมณ์ จากสภาพจิตใจ โต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้ง หน่วยงาน องค์กร สถาบัน การดำเนินการขององค์กรและอื่นๆ

4.2ทัศนคติเชิงลบหรือไม่ดี คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระแวง สงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคล ใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือ หน่วยงาน องค์กร สถาบัน การดำเนินการ ขององค์กรและอื่นๆ

4.3ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบัน องค์กรและอื่นๆโดยสิ้นเชิง

5.การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติ มีหลักเบื้องต้น 3 ประการ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ,2543)

5.1เนื้อหา (Content) การวัดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทีออก สิ่งเร้าโดยทั่วไป ได้แก่ สิ่งที่ต้องการทำ

5.2ทิศทาง (Direction) การวัดทัศนคติโดยทั่วไปกำหนดให้ทัศนคติมีทิศทางเป็น เส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะเป็นซ้าย-ขวา และบวก-ลบ

5.3ความเข้ม (Intensity) กิริยาท่าทีและความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า นั้น มี ปริมาณมากหรือน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางใดก็ตาม จะมีความรู้สึก หรือทำที่รุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มปานกลาง

6.มาตรวัดทัศนคติ

เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติ เรียกว่า มาตรวัดส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เครื่องมือ วัดทัศนคติที่นิยมใช้และรู้จักกันแพร่หลายมี 4 ชนิด ได้แก่ มาตรวัดแบบเทอร์สโตน (Thurstone Type Scale) มาตรวัดแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) มาตรวัดแบบกัตต์แมน (Guttman Scale) และ มาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scale) ซึ่งแต่ละประเภทมีข้อจำกัด ข้อดี ข้อเสียแตกต่างกัน ดังนั้น การจะเลือกใช้มาตรวัดแบบใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของการศึกษา (บุญธรรม กิจ ปริดาบริสุทธิ,2543)

ออปเพนไฮม์ (Oppenheim, 1966) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการวัดทัศนคติโดยใช้ มาตรวัดหากต้องการที่จะศึกษารูปแบบทัศนคติ (Attitude Pattern) หรือการสำรวจทฤษฎีทัศนคติ (Theories of Attitudes) มาตรวัดของลิเคอร์ท (Likert) จะเป็นเทคนิควิธีที่เหมาะสมที่สุด หรือ หาก

ต้องการที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change) วิธีของกัทท์แมน (Guttman) จะเป็นวิธีที่ดีที่สุดหรือหากต้องการที่จะศึกษาความแตกต่างของกลุ่ม (Group Differences) การใช้วิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone) จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด (สุบิน ยุระรัช, 2554)

7. การประเมินค่าทัศนคติ

ในการวัดทัศนคติหรือความรู้สึกนึกคิดของคนเราต่อสิ่งหนึ่ง เราต้องเสนอข้อความแสดงทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆ หลายๆ ข้อความ ให้ผู้รับการทดสอบประเมินค่าแต่ละข้อความถือเป็น 1 เมตร แล้วนำคะแนนจากมาตรต่างๆ มารวมเป็นคะแนนรวมและขีดคะแนนที่เป็นหลักในการตีความเนื่องจากถือว่าข้อความต่างๆ ก็วัดจากทัศนคติต่อสิ่งเดียวกัน มีข้อความหลายข้อความเพื่อให้ข้อความเที่ยงน่าเชื่อถือมากขึ้น การให้คะแนนสำหรับทัศนคติทางบวก มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 1 คะแนน

หากข้อความแสดงทัศนคติทางลบ การให้คะแนนจะให้ในทางตรงกันข้ามกัน

สมบูรณ์ เจริญจิระตระกูล (2552) ได้กล่าวถึง การประเมินค่าทัศนคติไว้ดังนี้ ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเรื่องต่างๆ นั้นจะสอบถามในลักษณะความคิดเห็นที่มีต่อข้อความที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ข้อความที่กำหนดมักจะเป็นชุดซึ่งประกอบด้วยหลายข้อความ ทั้งข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ หากคำตอบสำหรับความคิดเห็นเป็นข้อมูลแบบเรียงลำดับ 5 ระดับ โดยที่

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

แนวการวิเคราะห์ระดับทัศนคติ มี 2 วิธี

- 1) กำหนดช่วงระหว่างระดับความเห็นจากค่ากลาง

ค่าเฉลี่ยระดับความเห็น	ความหมาย
4.50-5.00	ทัศนคติดีมาก
3.50-4.49	ทัศนคติดี
2.50-3.49	ทัศนคติปานกลาง

1.50-2.49	ทัศนคติไม่สู้ดี
1.00-1.49	ทัศนคติไม่ดี

2) กำหนดช่วงระหว่างระดับความเห็นจากสูตร

$$\begin{aligned} \text{ช่วงระดับความเห็น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนระดับชั้น} \\ &= (5-1) / 5 = 0.80 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยระดับความเห็น	ความหมาย
4.20-5.00	ทัศนคติดีมาก
3.40-4.19	ทัศนคติดี
2.60-3.39	ทัศนคติปานกลาง
1.80-2.59	ทัศนคติไม่สู้ดี
1.00-1.79	ทัศนคติไม่ดี

จากการวิเคราะห์ทัศนคติ ดังกล่าวข้างต้น เป็นการวิเคราะห์ระดับทัศนคติจากความคิดเห็นสำหรับข้อความเชิงบวก ส่วนการวิเคราะห์ระดับทัศนคติจากความคิดเห็นสำหรับข้อความเชิงลบ ก็มีแนวทางการวิเคราะห์ระดับทัศนคติ 2 วิธีเช่นเดียวกัน แต่จะมีการตีความหมายตรงกันข้าม

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

การรายงานทางการเงิน หมายถึง การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการ การตัดสินใจเหล่านี้เกี่ยวกับการซื้อขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้และการให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงิน (กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน, 2557, น.15-20)

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

1.ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างกันไป ข้อมูลอาจสามารถทำให้การตัดสินใจแตกต่างกันไปแม้ว่าผู้ใช้บางรายเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลหรือรับทราบข้อมูลแล้วจากแหล่งอื่น

1.1.ความมีสาระสำคัญ ข้อมูลมีสาระสำคัญหากการละเว้นการแสดงผลหรือการแสดงผลข้อมูลผิดพลาดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานกิจการใดกิจการหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความมีสาระสำคัญเป็นลักษณะเฉพาะ

กิจการของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่อิงกับลักษณะหรือขนาดของรายการหรือทั้งลักษณะและขนาดของรายการซึ่งมีความสัมพันธ์กับข้อมูลในบริบทของรายงานทางการเงินของกิจการแต่ละแห่ง ดังนี้

2.ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม รายงานทางการเงินเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลข ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องไม่เป็นเพียงตัวแทนปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่ต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ข้อมูลนั้นนำเสนอด้วย ในการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ ภาพที่แสดงควรมี 3 ลักษณะคือครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด ทั้งนี้ความสมบูรณ์เกิดขึ้นได้ยากหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลย

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

1.ความสามารถเปรียบเทียบได้ การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่างๆ เช่น การขายหรือถือเงินลงทุนหรือการลงทุนในกิจการแห่งหนึ่งหรืออีกแห่ง ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกับเกี่ยวกับกิจการอื่นและสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น

2.ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้ว่าข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการนำเสนอ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่างๆ ที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระสามารถได้ข้อสรุปตรงกันแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์ว่า ภาพนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลเชิงปริมาณที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็นประมาณการ ณ จุดเดียว จำนวนเงินต่างๆที่เป็นไปได้ซึ่งแสดงเป็นช่วงและความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้เช่นกัน

3.ความทันเวลา การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจทันเวลาที่ข้อมูลสามารถมีอิทธิพลต่อกาตัดสินใจ โดยทั่วไป ข้อมูลยิ่งย้อนอดีตนานขึ้น ข้อมูลยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่างอาจยังถือว่าทันเวลาไปเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้บางรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้มต่างๆ

4.ความสามารถเข้าใจได้ การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้นสามารถเข้าใจได้

2.2 สรุปมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board : IASB) เริ่มดำเนินการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (International Financial Reporting Standard for Small and Medium Sized Entities : IFRS for SMEs) ในปี พ.ศ. 2546 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards : IASs) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards : IFRSs) ฉบับสมบูรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นนักลงทุนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นการหลักซึ่งทำให้ IASs และ IFRSs ฉบับสมบูรณ์ประกอบไปด้วยแนวปฏิบัติสำหรับการบันทึกบัญชี จัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลเป็นจำนวนมาก แต่สำหรับผู้ใช้งานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมข้อมูลที่จำเป็นส่วนใหญ่คือข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดในระยะสั้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ ดังนั้น IASB จึงพัฒนา IFRS for SMEs ขึ้นโดยมีเป้าหมายหลัก 2 ประการ ประการแรกคือ การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลภายนอก เช่น คู่ค้า เจ้าหนี้ นักลงทุน ภายนอก เป็นต้น ประการที่สองคือ สร้างความสมดุลระหว่างต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำรายงานทางการเงินในมุมมองของผู้ทำบัญชี (IFRS Foundation, 2009)

สำหรับโครงสร้างของ IFRS for SMEs ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 35 หัวข้อ โดยหัวข้อส่วนใหญ่เทียบเคียงได้กับหัวข้อของ IASs และ IFRSs ฉบับที่เข้าเล่มปี 2013 (The 2013 Edition of the Bound Volume of International Financial Reporting Standards) แต่จะมีบางหัวข้อที่ IFRS for SMEs ไม่มีข้อกำหนด เช่น กำไรต่อหุ้น งบการเงินระหว่างกาล ส่วนงานดำเนินงานและหลักการวัดมูลค่ายุติธรรม เป็นต้น และลักษณะเนื้อหาของ IFRS for SMEs ได้รับการพัฒนาให้มีความซับซ้อนน้อยลง ตลอดจนมีการลดข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูลด้วย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิรัสสท์ มหัทธโนชติภักย์ (2556) ศึกษา การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก่อนและหลังการนำ TFRS มาใช้ พบว่า ผลการทดสอบแบบ 2-K Related Samples (Wilcoxon Test) พบว่ามี 11 อัตราส่วนทางการเงินหลังการนำ TFRS มาใช้มีค่าแตกต่าง กับอัตราส่วนทางการเงินก่อนการนำ TFRS มาใช้ โดยมี 7 อัตราส่วนทางการเงินหลังการนำ TFRS มาใช้มีค่าสูงกว่าอัตราส่วนทางการเงินก่อนการนำ TFRS มาใช้ ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว อัตราส่วนหนี้สิน อัตราส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อเงินลงทุน และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อการดำเนินงาน และยังพบว่ามี 4 อัตราส่วนทางการเงินหลังนำ TFRS มาใช้มีค่าต่ำกว่าอัตราส่วนทางการเงินก่อนการนำ TFRS มาใช้ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์ถาวร และอัตราหมุนเวียนส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินก่อนการนำ TFRS มาใช้กับอัตราส่วนทางการเงินหลังการนำ TFRS มาใช้พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.921-0.997 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ชุตินุช อินทรประสิทธิ์ (2557) ศึกษา เปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ พบว่า ประเด็นการนำมาตรฐานมาถือปฏิบัติ โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานในภาพรวมและทิศทางของการพัฒนามาตรฐานในอนาคต พบว่า ทุกประเทศมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น โดยเฉพาะเพื่อให้ถือปฏิบัติ แต่ในขณะเดียวกันก็มีทางเลือกให้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่สามารถใช้มาตรฐานสำหรับกิจการขนาดใหญ่ได้

ณัชชารีย์ จุรีย์โรจน์ และศิลปพร ศรีจันเพชร (2555) ศึกษา การศึกษาปัญหาและผลกระทบจากการนำมาตราฐานการควบคุมคุณภาพสำนักงานสอบบัญชีมาใช้ในประเทศไทย พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดจากการนำมาตราฐานการควบคุมคุณภาพสำนักงานสอบบัญชีมาใช้ในระดับภาพรวม 3 อันดับแรกคือ ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคล ปัญหาด้านการติดตามผล และปัญหาด้านผลการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังพบว่า สำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบจากการนำมาตราฐานการควบคุมคุณภาพสำนักงานสอบบัญชีมาใช้ ในขณะที่สำนักงานสอบบัญชีขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับผลกระทบเล็กน้อย เนื่องจากปริมาณงานและต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

ณัฐธิดา ลักคนลาววัฒน์ และศิลาพร ศรีจันทน์เพชร (2555) ศึกษา ความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน พบว่า ผู้สอบบัญชีเห็นว่าสิ่งที่กระทบมากที่สุด คือ จะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจมาตรฐานก่อนการปฏิบัติงานสอบบัญชี เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของมาตรฐานอย่างถ่องแท้ เนื่องจาก ณ วันทำการวิจัยผู้ตอบแบบสอบถามยังขาดความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างมาก

นริศรุจน์ พุ่มศิริ (2554) ศึกษา ผลกระทบจากการนำมาตราฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (INTERNATIONAL FINANCIAL REPORTING STANDARDS :IFRSs) มาปฏิบัติ พบว่า การนำมาตราฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปฏิบัติสามารถเป็นเครื่องมือเพื่อให้บริษัทต่างๆสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก รวมถึงการดึงดูดแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ อันนำมาซึ่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ยกตัวอย่างเช่น

- ทำให้ข้อมูลงบการเงินหรือรายงานทางการเงินมีความชัดเจน โปร่งใสมากขึ้น
- กิจการมีต้นทุนที่ต่ำลง (Lower Cost)
- นักลงทุน ผู้ถือหุ้น ผู้เป็นเจ้าของแหล่งเงินทุนและผู้กำกับดูแลได้รับข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องเป็นการลดปัญหา ความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูล (Asymmetric Information)

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า มีอุปสรรคความท้าทายหลายอย่างในการนำเอามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปฏิบัติ ประกอบไปด้วย

1. ความแตกต่างอย่างมีสาระสำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีหรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันกับมาตรฐานการบัญชีหรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยที่อ้างอิงจากมาตรฐานการบัญชีหรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่จะมีผลบังคับใช้ในอนาคต ทำให้กิจการจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเป็นอย่างมากก่อนการนำมาปฏิบัติ

2. การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในกิจการ ทำให้การทำความเข้าใจและการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปฏิบัติเป็นไปได้ยากทำให้ต้องใช้บุคลากรจากภายนอกเข้ามาช่วยในการวางระบบ ทำให้นำมาซึ่งต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของกิจการ

3. การประเมินราคาที่เกี่ยวข้องได้มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับเครื่องมือทางการเงินต่างๆ ของกิจการ

4. ต้นทุนในการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปฏิบัติ รวมถึงการปรับปรุงระบบไอที การแก้ไขนโยบายการบัญชี และการแก้ไขการรายงาน

5. ต้นทุนการอบรมบุคลากรในบริษัท ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ใช้งบการเงิน

นิติตา สกฤตจิตจินดา (2550) ศึกษา การศึกษาทัศนคติต่อการมีมาตรฐานการบัญชี สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ ซึ่งเหตุผลที่สำคัญคือ ผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการข้อมูลในงบการเงินที่น้อยกว่าผู้ใช้งบการเงินของกิจการขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ จะส่งผลให้นักบัญชีต้องเสียเวลาในการจัดทำข้อมูลซึ่งมากเกินไปจนความจำเป็น รวมทั้งการให้นักบัญชีปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีบางฉบับซึ่งเข้าใจยากและซับซ้อน อาจส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการบันทึกบัญชีได้ นอกจากนี้ นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดพื้นฐานตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ในด้านวิธีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs กำหนดให้ SMEs จัดทำงบกระแสเงินสดและวิธีปฏิบัติทางบัญชีในการวัดมูลค่า อย่างไรก็ตาม มีบางแนวคิดตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักบัญชี เช่น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินรวม เป็นต้น สำหรับหลักเกณฑ์เชิงปริมาณที่เหมาะสมสำหรับการจัดประเภท SMEs ในประเทศไทย นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการพิจารณาจาก 4 หลักเกณฑ์ประกอบกัน ได้แก่ รายได้รวม สินทรัพย์รวม ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ดังนั้น ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย สภาวิชาชีพควรประยุกต์จากแนวคิดตามร่างมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs บางส่วนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการบัญชีของประเทศไทย หรือ เมื่อมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs เสร็จสมบูรณ์ อาจนำมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวมาปรับเปลี่ยนเพื่อใช้ในประเทศไทย

นิติตา สกฤตจิตจินดา (2550) ศึกษา การศึกษาทัศนคติต่อการมีมาตรฐานการบัญชี สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ ซึ่งเหตุผลที่สำคัญคือ ผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการข้อมูลในงบการเงินที่น้อยกว่าผู้ใช้งบการเงินของกิจการขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ จะส่งผลให้นักบัญชีต้องเสียเวลาในการจัดทำข้อมูลซึ่งมากเกินไปจนความจำเป็น รวมทั้งการให้นักบัญชีปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีบางฉบับซึ่งเข้าใจยากและซับซ้อน อาจส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการบันทึกบัญชีได้ นอกจากนี้ นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดพื้นฐานตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ในด้านวิธีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs กำหนดให้ SMEs จัดทำงบกระแสเงินสดและวิธีปฏิบัติทางบัญชี

ในการวัดมูลค่า อย่างไรก็ตาม มีบางแนวคิดตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกับความเห็นของนักบัญชี เช่น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินรวม เป็นต้น สำหรับหลักเกณฑ์เชิงปริมาณที่เหมาะสมสำหรับการจัดประเภท SMEs ในประเทศไทย นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการพิจารณาจาก 4 หลักเกณฑ์ประกอบกัน ได้แก่ รายได้รวม สินทรัพย์รวม ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ดังนั้น ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย สภาวิชาชีพควรประยุกต์จากแนวคิดตามร่างมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs บางส่วนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการบัญชีของประเทศไทย หรือ เมื่อมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs เสร็จสมบูรณ์ อาจนำมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวมาปรับเปลี่ยนเพื่อใช้ในประเทศไทย

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และคณะ (2557) ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะและคุณภาพในการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย:กรณีศึกษาจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของนักบัญชีอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ระดับคุณภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทยก็อยู่ในระดับมากด้วย อย่างไรก็ตาม การศึกษาไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะและคุณภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย กิจการที่เลือกจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (TFRSs) ทุกฉบับ โดยปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากกิจการเป็นกิจการย่อยของกิจการแม่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและกิจการมีความรู้ความสามารถและความพร้อมในการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมาใช้ ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้คือทำให้ทราบทิศทางการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ทำบัญชีไทยและความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในอนาคต

ลัดดา หิรัญญา (2554) ศึกษา นักการบัญชีไทยกับความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า 1.นักการบัญชีไทยมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และ ด้านมาตรฐานการบัญชี อยู่ในระดับมาก 2.นักการบัญชีไทยที่มีเพศต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านของมาตรฐานทางการบัญชี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมี

ความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่าเพศหญิง 3. นักการบัญชีไทยที่มีอายุแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย กลุ่มอายุ 20-25 ปี , 26-30 ปี และ 31-35 ปี จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชี ตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านความรู้ความสามารถ อยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มอายุ 36-40 ปี และ 41 ปี ขึ้นไป จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชี ตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก 4. นักการบัญชีไทย ที่มีการศึกษาแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก 5. นักการบัญชีไทย ที่มีอาชีพแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจการจัดทำบัญชี และอาจารย์ผู้สอนบัญชีจะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถ อยู่ในระดับมาก สำหรับอาจารย์ผู้สอนบัญชี จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก 6. นักการบัญชีไทยที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก 7. นักการบัญชีไทยที่มีความถี่ในการรับข้อมูลแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีความถี่ในการรับข้อมูลมากกว่า 10 ครั้ง จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก

สยมพร ชีพไชยสง (2554) ศึกษา ทักษะคิดและการรับรู้ข่าวสารสารสนเทศของผู้ทำบัญชี ต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี พบว่า ข้อคิดเห็นของผู้ทำบัญชีต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีไทย (1) มาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่มีความแตกต่างจากฉบับเดิม ด้านเนื้อหาฉบับที่ 1 เปลี่ยนแปลงข้องบการเงิน เพิ่มคำนิยาม ให้แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมด งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบการเงินเดียว ฉบับที่ 2 ยกเลิกวิธีการคำนวณสินค้าคงเหลือ วิธีเข้าก่อนออกก่อน ฉบับที่ 8 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบจากงบการเงินปีก่อนที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง ฉบับที่ 16 คิดค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญแยกต่างหากจากกัน อย่างชัดเจน และสามารถเปรียบเทียบกันได้แบบบรรทัดต่อบรรทัด ด้านความชัดเจนมีความชัดเจนในทางปฏิบัติมากขึ้น มีการยกตัวอย่างประกอบรวมถึงนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนแปลง ระบุประเด็นและนำมาประยุกต์ใช้ให้ชัดเจนขึ้น ด้านความสำคัญมีการอ้างอิงกับมาตรฐานการบัญชีสากล ทำให้การเข้าถึงข้อมูลและสื่อสารทำความเข้าใจประเด็นที่เปิดเผยในงบการเงินระหว่างนักบัญชีกับผู้ใช้งบการเงินทำได้สะดวกมากยิ่งขึ้น และครอบคลุมธุรกิจทุกประเภท ด้านความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติมากกว่าเดิม วิธีปรับย้อนหลังต้องแก้ไขงบการเงินงวดก่อน ให้ใช้วิธีใหม่และคำนวณผลกระทบรวมทั้งแต่เกิดรายการจนถึงต้นปี การแยกส่วนประกอบของเครื่องจักรหรือสินทรัพย์ และต้องมีการประเมินราคาซากทุกปี รูปแบบของงบการเงินเปลี่ยนแปลงไป (2) มาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของไทย และส่งผลกระทบต่อองค์กรด้านภาษีอากรและการเตรียมความพร้อมของผู้ทำบัญชี (3) การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเทคโนโลยีและความต้องการในปัจจุบัน ผู้ทำบัญชีมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการฝึกอบรมพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง ด้านกำลังคน อุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆ (4) มาตรฐานการบัญชีที่มีปัญหาและขาดความชัดเจน คือ ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด ฉบับที่ 36 เรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ ฉบับที่ 40 เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน มาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับอนุพันธ์ทางการเงินและมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานเพราะเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่เคยมีมาก่อน 2. ทักษะคิดและการรับรู้ของผู้ทำบัญชี ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้ลึกและพฤติกรรม ของผู้ทำบัญชีต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สายฝน วิลัย (2558) ศึกษา คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกัน ได้ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเชื่อถือได้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญของคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและเพื่อส่งเสริมให้จัดทำรายงานต้องมีข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่องค์กรต่อไป

สุภาพร กุศลस्थ्य (2550) ศึกษา การนำมาตราฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ควรจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการ SMEs ในประเทศไทย โดยเหตุผลส่วนใหญ่ที่เห็นควรให้นำมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs มาปฏิบัติในประเทศไทย ได้แก่ มาตรฐานการบัญชีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะกับทุกกิจการ จึงควรมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับกิจการ SMEs โดยเฉพาะและผู้สอบบัญชีเห็นว่ากลุ่มของผู้ใช้งบการเงินของ SMEs ต่างจากกิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น ความต้องการข้อมูลในงบการเงินของผู้ใช้งบการเงินของกิจการ SMEs ไม่มากเท่ากิจการขนาดใหญ่ ทำให้มาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการ SMEs ไม่จำเป็นต้องจัดทำมาตรฐานการบัญชีฉบับเต็มเหมือนกิจการขนาดใหญ่ นอกจากนี้ผู้ตรวจสอบบัญชีเห็นว่าการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับเต็มจะทำให้กิจการมีต้นทุนที่ไม่คุ้มค่ากับผลประโยชน์ที่กิจการจะได้รับ

มุมมองของผู้สอบบัญชีที่ไม่เห็นด้วยที่จะนำมาตราฐานการบัญชีสำหรับ SMEs มาปฏิบัติในประเทศไทยนั้น เนื่องจากมีความเห็นว่า การมีมาตรฐานการบัญชีหลายชุดจะทำให้หลักการบัญชีไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน อาจทำให้เกิดปัญหาว่าไม่สามารถเปรียบเทียบงบการเงินของธุรกิจประเภทเดียวกันได้ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการมีทางเลือกปฏิบัติอาจทำให้เกิดช่องทางการตกแต่งตัวเลขของกิจการได้ จากเหตุผลข้างต้นจึงไม่สนับสนุนให้มีการนำมาตราฐานการบัญชีสำหรับกิจการ SMEs มาปฏิบัติในประเทศไทย

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดทำมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs นั้นควรเลือกใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับเต็มที่มีอยู่บางฉบับที่สอดคล้องกับกิจการ ส่วนรายการทางการเงินที่ควรที่ได้แก่บุคคล และงบกำไรขาดทุนและมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ควรเป็นทางเลือกปฏิบัติเท่านั้นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากิจการ SMEs นั้นสามารถเติบโตเป็นกิจการขนาดใหญ่ได้ในอนาคต สำหรับแนวทางในการปรับเปลี่ยนมาตรฐาน

การบัญชีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสำหรับ SMEs นั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามาตรฐานการบัญชีหลายฉบับควรคงเดิมไว้ สำหรับมาตรฐานการบัญชีที่ไม่ควรใช้สำหรับกิจการ SMEs นั้นได้ผลสอดคล้องกับการผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับ สำหรับกิจการที่ไม่ใช่บริษัทจำกัดมหาชน

Alver, Alver and Talpas (2014) ศึกษา การดำเนินงานของ IFRSs และ IFRS for SMEs:กรณีศึกษาที่เอสโตเนีย พบว่า ในการศึกษาที่มีการแบ่งกลุ่ม IFRSs ออกเป็นสองขั้นตอน คือ 1.การดำเนินงานของ IFRSs 2.การดำเนินงานของ IFRS for SMEs ซึ่งการดำเนินงานของ IFRSs ในรูปแบบของ EGAP เป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จในเอสโตเนียเพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงจากส่วนกลางเกี่ยวกับเศรษฐกิจ กฎหมาย และสถาบันอย่างมีนัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบบัญชี และก่อให้เกิดการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการบัญชีใหม่

Assistant (2013) ศึกษา บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเศรษฐกิจที่ทันสมัยและความสำคัญของการประยุกต์ใช้ IFRS สำหรับผู้ประกอบการ SMEs พบว่า เศรษฐกิจยุคใหม่ผู้ประกอบการ SMEs ต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจและสังคมผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ทำงานในระดับชาติมากกว่าระดับข้ามชาติ แต่ได้รับผลกระทบโดยกฎระเบียบของยุโรปเกี่ยวกับการรายงานทางการเงินและการบัญชี, ค่าธรรมเนียมและภาษี, กฎหมายบริษัท, การแข่งขัน, กฎหมายเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรหรือนโยบายสังคมและในระดับภูมิภาคมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับ SMEs เป็นตัวแทนหนึ่งของการประสานงานบัญชีระหว่างประเทศ การร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน IFRS for SMEs โดยคำนึงถึงความต้องการและความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระหว่างที่มีการปรึกษากับผู้ประกอบการทั่วโลก ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมมีการวางแผนที่จะใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs คิดเป็น 73% ของสมาชิก Nexia แต่ 38% จะไม่นำมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs มาใช้จนกว่าจะมีการบังคับใช้

Deaconu, Buiga and Strouhal (2012) ศึกษา เจตคติการรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ต่อ มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) พบว่า ในความเชื่อขวัญด้านการบัญชี ในบางประเทศออกมายอมรับในการจัดทำข้อมูลทางการเงินต่อผู้เชื่อว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมบางอย่างมีความซับซ้อน มีความไม่เหมาะสม และความหลากหลายทางวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การนำมาตรฐานฯ มาใช้เกิดความชะงักงันได้ แต่ทั่วโลกก็ให้การยอมรับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) มาถือปฏิบัติ

Francis and Agbeibor (2012) ศึกษา มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) ที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจขนาดเล็กในประเทศกานา พบว่า ธุรกิจขนาดเล็กในประเทศกานา มีข้อจำกัดของโครงสร้างและกิจกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้ส่งผลให้เกิดความต้องการข้อมูลการรายงานทางการเงินที่เทียบได้กับต่างประเทศ ธุรกิจขนาดเล็กยังไม่ได้รับการร้องขอที่จะใช้ข้อมูลดังกล่าว โดยรวมแล้ว 19 จาก 27 ปัญหาได้รับการแก้ไข โดยมาตรฐานและการประเมินในการศึกษา พบว่า ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในประเทศกานา ขนาด รูปแบบทางกฎหมายและจำนวนผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อความเหมาะสมของมาตรฐานสำหรับธุรกิจขนาดเล็กในประเทศกานา

Hussain, Chand and Rani (2012) ศึกษา ผลกระทบของการนำ IFRS FOR SMES มาปฏิบัติสำหรับวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษาประเทศฟีจี พบว่า Big 4 (บริษัทผู้สอบบัญชีข้ามชาติขนาดใหญ่ที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมผู้สอบบัญชี 4 อันดับแรก) มีความพร้อมในส่วนของทรัพยากร ความชำนาญ และได้รับการสนับสนุนในการฝึกอบรมทำให้ได้รับผลกระทบน้อยกว่าบริษัทผู้สอบบัญชีรายย่อยในการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาปฏิบัติในประเทศเอสโตเนีย

Neag, Masca and Păscan (2009) ศึกษา มุมมองที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม –ความคิดเห็น, การอภิปรายและการพัฒนาในอนาคต พบว่า ในยุคโลกาภิวัตน์ ความจริงที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ที่มีความสำคัญต่ออิทธิพลในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยรวม ข้อมูลทางการบัญชีต้องสามารถช่วยในเรื่องของการตัดสินใจ ในการพัฒนามาตรฐานที่มีความเฉพาะเจาะจง สำหรับ ธุรกิจ SMEs มาตรฐานการบัญชีระดับโลกต้องแสดงให้เห็นถึงการรายงานทางการเงินของ ธุรกิจ SMEs ที่มีคุณภาพและสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินระหว่าง SMEs ทั่วโลก และเป็นการช่วยผู้ประกอบการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน IFRS for SMEs ต้องมีการพิจารณาในเรื่องของความซับซ้อนที่มากเกินไปสำหรับหน่วยงานขนาดเล็ก แต่หลายคนไม่ต้องการที่จะให้บังคับกับหน่วยงานที่มีรูปแบบธุรกิจที่เรียบง่าย ขอบเขตที่จะให้ IFRS for SMEs สามารถนำมาใช้เพื่อการเสียภาษียังคงเป็นปัญหาที่ต้องมีการศึกษาต่อไป

Uyarb and Atamanc (2014) ศึกษา การเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของ IFRS for SMEs: หลักฐานจากตุรกี พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชีตระหนักถึงกระบวนการของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS สำหรับ SMEs) ต่อการมีข้อมูลในระดับปานกลาง แม้ว่าส่วนใหญ่ผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชีได้เตรียมบางอย่างสำหรับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS สำหรับ SMEs) แต่

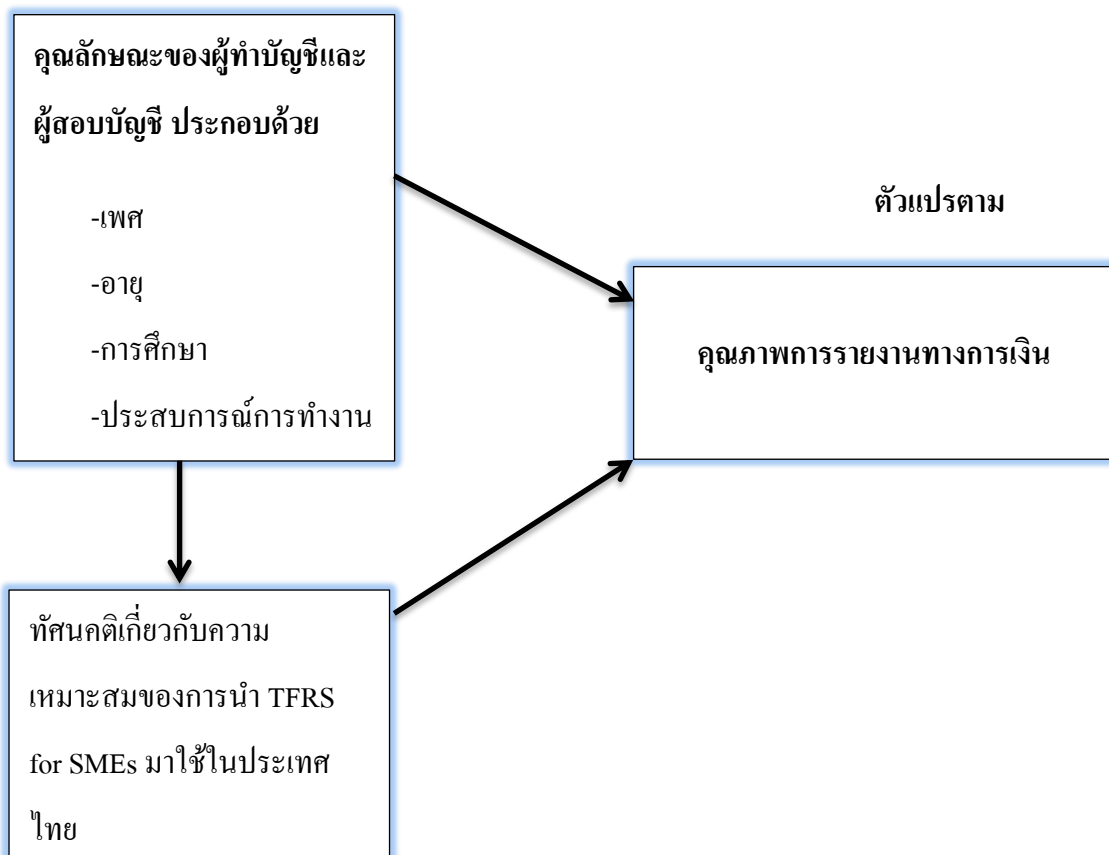
ยังมีผู้เข้าร่วมจำนวนมากไม่ได้เตรียมความพร้อม ผู้ตอบแบบสอบถามได้มีการเปรียบเทียบมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS สำหรับ SMEs) ด้านความเชื่อถือได้ ด้านความโปร่งใส ด้านความเข้าใจได้ ของงบการเงินและผลกระทบของรายงานทางการเงิน ในทางกลับกันการขาดการอบรมและค่าใช้จ่ายที่ถูกมองว่าเป็นอุปสรรคหลักในการดำเนินการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS สำหรับ SMEs) จากการศึกษาครั้งนี้ มีความเกี่ยวข้องกันหลายฝ่ายรวมทั้งระดับชาติและนานาชาติ หน่วยงานกำกับดูแล ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ควรคำนึงถึงการเตรียมความพร้อมและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในกระบวนการที่จำเป็นและแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบถึงการนำมาใช้ให้เร็วที่สุด

VanWyk and Rossouw (2009) ศึกษา IFRS for SMEs ในแอฟริกาใต้ : การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันครั้งใหญ่สำหรับการทำบัญชี แต่โดยทั่วไปใหญ่เกินไปสำหรับหน่วยงานที่มีขนาดเล็ก พบว่า การปรับเปลี่ยนเหล่านี้ตามที่กำหนดไว้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นความต้องการของการเปิดเผยข้อมูลที่อ่อนคลาและมีผลบังคับใช้มากขึ้นในกิจการขนาดกลางที่สอดคล้องกับผลการสำรวจระหว่างผู้จัดทำงบการเงินในเดือนมิถุนายน 2007การพัฒนาเหล่านี้ อาจจะไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานขนาดเล็ก โดยไม่คำนึงถึงรูปแบบทางกฎหมายของพวกเขา ดังนั้นการศึกษาอย่างเป็นทางการแนะนำว่าควรแยกมาตรฐานการรายงานที่มีความแตกต่างกันให้เข้าใจได้ง่ายและได้รับการพัฒนาสำหรับหน่วยงานขนาดเล็ก

2.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยนี้เริ่มต้นจากประกาศของสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่จะนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) มาปรับใช้กับประเทศไทย ซึ่งในการที่จะนำมาตรฐานมาปฏิบัตินั้น ต้องมีความเหมาะสมกับกิจการในประเทศไทยและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการจัดทำรายงานทางการเงิน คือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) ที่จะนำมาปรับใช้กับประเทศไทย ในทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน ต้นทุนหรือประโยชน์ที่จะได้รับ ลักษณะของรายการค้าหรือลักษณะข้อมูลกิจการ การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อให้เกิดมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เหมาะสมต่อผู้ใช้งบการเงินมากที่สุด ดังนั้น ทำให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

ภาพประกอบที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

จากภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ด้าน เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งงาน ต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ตัวแปรตาม คือ คุณภาพการรายงานทางการเงิน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้น วิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 สมมติฐานการวิจัย
- 3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล
- 3.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 สมมติฐานการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาความเหมาะสมสำหรับการนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ทำให้สมมติฐานการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ถูกจำกัดไว้ที่ 4 สมมติฐาน คือ คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่การงาน ทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย และความเหมาะสมต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ดังนี้เช่น ในปัจจุบันประเทศไทยมีมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (Thai Financial Reporting Standards –TFRSs) ซึ่งอ้างอิงมาจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards –IFRSs)แต่เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยมีความซับซ้อนมากเกินไปสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์ มีความตระหนักถึงกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการประกาศยกเว้นการประกาศใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน (TFRSs) บางฉบับ เพื่อเป็นการลดปัญหาความยุ่งยากและต้นทุนในการจัดทำรายงานทางการเงินแต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย

สาธารณะ (TFRSs for NPAEs) ในปี พ.ศ. 2554 ขึ้นมาบังคับใช้ แต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะยังไม่เป็นมาตรฐานสากลจึงมีความจำเป็นต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRSs for SMEs) ฉบับปี 2015 ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) มาปฏิบัติในประเทศไทยซึ่งจะมีการประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2560

จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อการจัดทำบัญชีเป็นอย่างมาก และหากผู้ทำบัญชีที่ขาดประสบการณ์ในการจัดทำบัญชีโดยตรงหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงก็อาจเกิดอุปสรรคและปัญหาในการจัดทำบัญชี อาจส่งผลกระทบต่องบการเงินที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม เกิดความเสี่ยงต่อผู้บริหารและนักลงทุนได้ ในงานวิจัยพบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2550) ในระดับปานกลาง เกียรตินิยม คุณดิสุข (2555) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของเจษฎา วุฒิประเสริฐ (2552) โดยการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีของผู้ทำบัญชีสำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรร ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้

H1: ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยแตกต่างกัน

เมื่อมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาปฏิบัติบุคคลที่ได้รับผลกระทบเป็นอันดับแรกคือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี จากการศึกษาทัศนคติของนักบัญชีต่อการมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่า นักบัญชีโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะเหตุผลที่สำคัญคือ ผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการในงบการเงินน้อยกว่าผู้ใช้งบการเงินของธุรกิจขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ นิธิตา สกฤตจิตจินดาและเสาวนีย์ สีขณวัฒน์ (2551) มีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของมันทนชัย สุทธิพันธุ์และคณะ (2556) ความพร้อมและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของผู้ทำบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ข้อมูลการสำรวจจากผู้จัดทำบัญชีในจังหวัดสงขลา พบว่า ความพร้อมสูงสุดของผู้ทำบัญชีไทยต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสาร ส่วนทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสาร ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาวิชาชีพบัญชีและทักษะการทำงานเป็นทีมเป็น

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้จัดทำบัญชีไทย การศึกษาจากงานวิจัยดังกล่าวทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้

H2a: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

H2b: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

H2c: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

H2d: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

H2e: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

เนื่องด้วยมีการปรับปรุงกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน จึงมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมืออาชีพของพนักงานบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อคุณภาพของงบการเงินโดยรวม นอกจากนี้คุณภาพของงบการเงินโดยรวมและคุณภาพของงบการเงินรายด้าน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความทันต่อเวลา และการเปรียบเทียบกันได้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ (2558) มีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของ สมพร มณีจันทร์, ดวงตา สราญรัมย์ และวรุณี เชาวน์สุขุม (2552) ความคิดเห็นของผู้ใช้งบการเงินต่อลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน ในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นต่อลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงินมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสัมพันธ์กับงานวิจัย พบว่า จากการศึกษาจากงานวิจัยดังกล่าวทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้

H3a: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

H3b: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

H3c: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

H3d: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสิทธิภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

H3e: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงินเมื่อมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาปฏิบัติจะมีผลอย่างไรกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน จากการศึกษาของ ณัฐธิดา ลักนลาวัฒน์และศิลาพร ศรีจั่นเพชร (2555) ความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน พบว่า ผู้สอบบัญชีเห็นว่าสิ่งที่กระทบมากที่สุด คือ จะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจมาตรฐานฯก่อนการปฏิบัติงานสอบบัญชี เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของมาตรฐานอย่างถ่องแท้ เนื่องจาก ณ วันทำการวิจัยผู้ตอบแบบสอบถามยังขาดความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างมากมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของทศดาว สิทธิรักษ์ (2556) ศึกษาผลกระทบศักยภาพของนักบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน กรณีศึกษา เชียงประจักษ์นักบัญชีในประเทศไทย พบว่า ศักยภาพของนักบัญชี ด้านความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม, การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย, ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสาร และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของ จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทำให้ได้สมมติฐานการวิจัยดังนี้

H4: ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ทำการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อให้ทราบถึงผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน รวมถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินมาใช้ในประเทศไทย

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารหรือวารสารต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ในมุมมองของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ ผู้ทำบัญชี และผู้สอบบัญชี ซึ่งเป็นผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีในประเทศไทย โดยผู้ทำบัญชีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 51,300 ราย จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2558 ทั้งนี้ผู้ทำบัญชีอาจจะมีจำนวนมากกว่านี้เนื่องจากไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และผู้สอบบัญชีรับอนุญาต จำนวน 9,085 ราย จากสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2557

3.4 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ดังนั้นผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (วาโร เฟ็งส์วัสดี, 2553, น.41-42) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากสูตร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.45-46) ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมดังต่อไปนี้

สูตร Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยให้

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.05)

ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี

โดยงานวิจัยนี้ กำหนดให้ $N = 60,385$ คน

$$E = 0.05$$

เมื่อแทนค่าดังกล่าวในสูตรของ Yamane จะได้ $n = 60,385$

$$\frac{1+60385(0.05)^2}{}$$

$$= 397$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 397 ราย

จากวิธีการของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.45-46) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ คือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีจำนวน จำนวน 397 คน แสดงให้เห็นว่าสำหรับการส่งแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับควรมีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 20 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ดังนั้นต้องทำการจัดส่งแบบสอบถาม ไปยังผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีจำนวน 1,985 เพื่อให้ได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างตอบกลับมา 397

งานวิจัยนี้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยกำหนดช่วงห่างของหมายเลขหรือช่องว่างระหว่างการสุ่มตัวอย่าง และใช้สูตรในการกำหนดช่วงห่างระหว่างหมายเลขดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.58-59)

$$I = \frac{N}{n}$$

เมื่อ $I =$ ช่วงห่างระหว่างหมายเลข

$n =$ จำนวนตัวอย่าง

$N =$ ขนาดของประชากร

แทนค่า ดังนี้

ผู้ทำบัญชี

$$I = \frac{60,385}{1,985}$$

$$= 30.42$$

ช่วงห่างระหว่างหมายเลข ≈ 30

ดังนั้นเมื่อทราบว่าช่องว่างระหว่างหมายเลขเท่ากับ 30 จึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยการนับครั้งละ 30 จากรายชื่อทั้งหมด 60,385 คน ซึ่งเรียงตามลำดับจากรายชื่อของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,985 คน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) หมายถึง รูปแบบของคำถามเป็นชุดๆ ที่ได้ถูกรวบรวมไว้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ เพื่อใช้วัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการจะวัดจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรเป้าหมายให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงทั้งในอดีต ปัจจุบันและการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต แบบสอบถามประกอบด้วยรายการคำถามที่สร้างอย่างประณีต เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริง โดยส่งให้กลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น การสร้างคำถามเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้วิจัย เพราะถ้าผู้วิจัยอาจไม่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ตอบแบบสอบถามเพื่ออธิบายความหมายต่าง ๆ ของข้อคำถามที่ต้องการเก็บรวบรวมโดยมีลักษณะของคำถาม ดังนี้

1.คำถามชนิดปลายปิด (Close Questions) สำหรับใช้ในแบบสอบถามโดยลักษณะของแบบสอบถามมักเป็นคำถามที่มีโครงสร้าง (Structured Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเป็นลำดับแต่ละข้อ ในที่นี้ใช้ลักษณะของคำถามปลายปิด ได้แก่

1) คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

2) คำตอบชนิดมาตราส่วนประเมินค่า เพื่อความเหมาะสมและความคิดเห็น โดยกำหนดระดับความมากน้อยในการแสดงความคิดเห็น เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประเภทของกิจการที่ทำงาน

ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมสำหรับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์โดยส่งไปยังผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงการส่งผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยมีลำดับขั้นตอนในการจัดทำ ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม

2. ออกแบบสอบถามโดยการประยุกต์แบบสอบถาม

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชี จำนวน 4 ท่าน อ่านเพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องฯ โดยใช้สูตรของ โรวินลลี และแฮมเบิลตัน มีสูตรการคำนวณ (Rovinelli and Hambleton, 1977 : 49-60)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ เป็นผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องฯ ของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.50-1.00

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปทดสอบกับผู้ทำบัญชีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ราย

5. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2548 : 200) เกณฑ์การหาค่าความเชื่อมั่นกำหนดไว้ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.94

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี จำนวน 1,985 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ลงรหัสในแบบสอบถามและทำการบันทึกข้อมูล

2.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3.หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถาม
เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยสามารถแบบออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.75)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

4.การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) โดยการใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งได้ทำการทดสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้น พบว่า ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Normality) ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ (Heteroscedasticity) ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน (No Autocorrelation) ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linearity) และไม่เกิดปัญหาของค่าข้อมูลผิดปกติ (Outliner Problem) ก่อนการใช้สถิติดังกล่าว (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555, น.352-406)

สำหรับการทดสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน พิจารณาจากค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม variance Inflation Factor (VIF) หากมีค่าต่ำกว่า 10 แสดงถึงตัวแปรอิสระไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเอง และพิจารณาจากค่า

Tolerance Value หากมีค่ามากกว่า 0.1 (Hair & other ,2006) แสดงว่าไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน (Multicollinearity) สำหรับการศึกษารุ่นนี้

นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเบื้องต้น หากพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันจะทำการสกัดปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อการจัดกลุ่มข้อความของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน และใช้ค่าการสกัดปัจจัยในการวิเคราะห์การถดถอยในสมการ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity)

5. รวบรวมข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย โดยสรุปผลเชิงบรรยาย

6. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยสถิติ t-test

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) หมายถึงตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยแบ่งตัวแปรนั้นออกเป็น 2 กลุ่มตามที่ผู้วิจัยกำหนดและทำการทดสอบถึงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยมีระดับนัยสำคัญ (α) ตามที่ผู้วิจัยกำหนด (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549, หน้า 86)

ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติทดสอบ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Two Independent Samples)

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่สัมพันธ์กัน(เป็นอิสระต่อกัน)
2. ค่าของตัวแปรตามในแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกัน
3. กลุ่มตัวอย่างได้มาอย่างสุ่มจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ
4. ไม่ทราบความแปรปรวนของแต่ละประชากร (ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์

ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุใจ, 2551, น. 58)

ใช้สูตร
$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{x}_1, \bar{x}_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

S_p^2 แทนความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1, n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา การวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regressions) และการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่าง รวมทั้งสรุปสมมติฐานการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4.3 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

4.4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ (TFRS for SMEs) มาใช้ในประเทศไทย

4.5 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อความเหมาะสมในการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

4.6 สรุปสมมติฐานการศึกษา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามจากผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่สมบูรณ์ได้รับกลับคืนมาเป็นจำนวน 397 ชุด คิดเป็นร้อยละ 20 ของแบบสอบถามที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี

สำหรับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสามารถอธิบายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่การงาน อายุและประสบการณ์ในการทำบัญชีของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี โดยเฉลี่ย มากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.8 และมากกว่า 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 79.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=397)	ร้อยละ
1.เพศ		
- ชาย	66	16.6
- หญิง	331	83.4
2.ระดับการศึกษา		
- อนุปริญญา	4	1
- ปริญญาตรี	226	56.9
- ปริญญาโท	160	40.3
- ปริญญาเอก	7	1.8
3.ตำแหน่งหน้าที่การงาน		
- ผู้ทำบัญชี	212	53.4
- ผู้สอบบัญชี	185	46.6

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จากผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีจำนวน 397 คน เป็นเพศชายจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเพศหญิงจำนวน 331 คิดเป็นร้อยละ 83.4 มีระดับการศึกษา ระดับอนุปริญญา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ระดับปริญญาตรี จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 ระดับปริญญาโท จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเป็นผู้ทำบัญชีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 ผู้สอบบัญชี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6

4.2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4.2 ทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย โดยรวมและรายด้าน

TFRS for SMEs	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน	
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ ชัดเจน
1. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	4.02	.76	มาก
2. มีการกล่าวถึงการนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ในการวัดมูลค่าซึ่งบางรายการไม่ได้กล่าวไว้ใน TFRS for NPAs เช่น อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนและสินทรัพย์ทางการเงิน	3.42	.93	ปานกลาง
3. ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยต้องแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	3.35	.99	ปานกลาง
4. ในงบแสดงฐานะทางการเงินต้องแสดงรายการส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกต่างหากจากส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่	3.44	.99	ปานกลาง
5. กิจการต้องแสดงยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดสำหรับงวดโดยสามารถแสดงเป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียวหรือแยกเป็น 2 งบในกรณีที่ ยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้แยกแสดงออกจากกำไรหรือขาดทุน	3.40	.91	ปานกลาง
6. ข้อมูลที่นำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของโดยจะต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินตามบัญชี ณ วันเริ่มและสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี	3.82	.84	มาก
7. ต้องจัดทำงบกระแสเงินสดซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์	3.44	1.12	ปานกลาง

	TFRS for SMEs	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
8.	กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชี การใช้ดุลยพินิจและแหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	3.74	.91	มาก
9.	กำหนดให้กิจการที่จัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการสามารถวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อย (รวมทั้งบริษัทร่วมและกิจการควบคุมร่วมกัน) ได้ 2 วิธี คือ วิธีราคาทุน และวิธีมูลค่ายุติธรรม	3.59	.92	มาก
10.	กิจการจะเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเฉพาะในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงในงบการเงินให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องับผลกระทบกับการทำธุรกรรมหรือการทำกิจกรรมอื่นๆ	3.72	.80	มาก
11.	ลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้า เงินให้กู้ยืม เงินกู้ยืม แสดงด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง	3.45	1.01	ปาน กลาง
12.	วัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมและวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่สามารถหามูลค่ายุติธรรมได้ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมล่าสุดเหมือนเป็นต้นทุนใหม่และพิจารณาด้วยค่าจนกว่าจะสามารถหามูลค่ายุติธรรมที่น่าเชื่อถือได้	3.49	.91	ปาน กลาง
13.	กิจการต้องประเมินว่าสินค้างเหลือมีการลดมูลค่าหรือไม่ ณ สิ้นรอบระยะเวลาบัญชี และรับรู้มูลค่าที่ลดลงของสินค้างเหลือ โดยไม่ได้กำหนดว่าให้รับรู้เป็นต้นทุนขายหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร	3.43	.99	ปาน กลาง
14.	การวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทร่วมมีทางเลือกในการปฏิบัติได้ 3 กรณี คือ วิธีราคาทุน วิธีส่วนได้เสีย และมูลค่ายุติธรรม	3.65	.90	มาก

TFRS for SMEs	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
15. เงินลงทุนในกิจการร่วมค้าแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การ ดำเนินงานที่ควบคุมร่วมกัน สินทรัพย์ที่ควบคุมร่วมกันและ กิจการที่ควบคุมร่วมกันและกิจการที่ควบคุมร่วมกันให้ ทางเลือกในการวัดมูลค่าในงบการเงินรวมและงบการเงินที่ ไม่ใช่เฉพาะกิจการโดย ราคาทุน มูลค่ายุติธรรมและตามวิธี ส่วนได้เสีย	3.51	.86	มาก
16. ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ซึ่งจะวัดโดยใช้มูลค่ายุติธรรมหรือวัดด้วยราคาทุนหักค่า เสื่อมราคาสะสมและค่าเพื่อการด้อยค่าแต่ในกรณีนี้จะต้อง จัดประเภทเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3.56	.93	มาก
17. ในการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้นทุนการกู้ยืม ไม่สามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ แต่ต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด	3.32	1.07	ปาน กลาง
18. ต้องรับรู้รายการสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้น ภายในสำหรับกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อ เกิดรายการ	3.56	.93	มาก
19. การรวมธุรกิจ ให้ ใช้วิธีซื้อ ส่วนต้นทุนการซื้อธุรกิจให้รวม ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยตรงด้วยและมีการรับรู้ค่าความนิยม และค่าความนิยมติดลบ โดยค่าความนิยมจะตัดจำหน่าย ตามอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้หากไม่สามารถประมาณ ได้อย่างน่าเชื่อถือให้ตัดจำหน่าย 10 ปี	3.61	.86	มาก
20. สัญญาเช่าจะไม่มีภาระระบุจำนวนร้อยละของอายุการให้ ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่ายุติธรรม	3.38	.90	ปาน กลาง
21. การประมาณการหนี้สินหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่ อาจเกิดขึ้นให้ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุดแต่ใช้วิธีคิดลด มูลค่าปัจจุบัน (PV) ถ้ามีนัยสำคัญ	3.61	.90	มาก

TFRS for SMEs	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
22. เครื่องมือทางการเงินบางชนิดที่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินอาจถูกจัดประเภทเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น หากเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นแสดงถึงผลประโยชน์คงเหลือในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ	3.47	.90	ปาน กลาง
23. การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ของธุรกิจจะรับรู้เมื่อโอนเท่านั้น	3.73	.96	มาก
24. การรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้ถือเป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อมีสิทธิได้รับและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องแล้ว	3.74	.88	มาก
25. ต้นทุนการกู้ยืมต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนในงวดที่เกิดรายการ	3.77	.97	มาก
26. การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ จะมีหลักเกณฑ์การวัดมูลค่าเกี่ยวกับการกำหนดลำดับชั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมของหุ้นเป็น 3 ลำดับ คือ ราคาที่สังเกตได้จากตลาด รายการซื้อขายล่าสุด และวิธีประเมินมูลค่า ณ วันที่ให้สิทธิ	3.58	.83	มาก
27. กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินค้าคงเหลือโดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับราคาขายหักต้นทุนในการผลิตและต้นทุนในการขาย ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้โดยตรงไปยังกำไรหรือขาดทุน	3.65	.89	มาก
28. ให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์โดยไม่รวมประมาณการของเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในอนาคตและความเป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะให้บริการในปัจจุบัน	3.49	.94	ปาน กลาง
29. กำหนดให้บันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีโดยไม่มีข้อยกเว้นเรื่องการรับรู้รายการ ณ วันแรกในเรื่องการรวมธุรกิจ	3.38	.98	ปาน กลาง
30. กำหนดให้ระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	3.95	.88	มาก

TFRS for SMEs	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
31. ในสถานะที่เงินเพื่อรุนแรงกิจการจะต้องปรับปรุงงบการเงินด้วยดัชนีราคาทั่วไปที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อ เพื่อให้รายการต่างๆในงบการเงินแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสิ้นงวด	3.49	.99	ปาน กลาง
32. มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานทั้งในส่วนที่ต้องปรับปรุงและไม่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAs	3.60	.88	มาก
33. กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องของจำนวนเงินของรายการ เงื่อนไขหลักประกัน การค้ำประกัน ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่เกี่ยวข้อง และหนี้สูญในงวดและกำหนดให้เปิดเผยจำนวนค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของกิจการเป็นยอดรวม	3.68	.89	มาก
34. มีการจัดทำบัญชีสำหรับกิจกรรมพิเศษ เช่น การบัญชีเกษตรกรรม โดยการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพ ณ วันเริ่มแรก และทุกๆวันที่รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขายส่วนผลิตผลทางการเกษตรรับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย	3.58	.86	มาก
35. กำหนดให้ใช้กับผู้ที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นครั้งแรกโดยไม่คำนึงว่ากิจการดังกล่าวจะเคยปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแบบเต็มรูปแบบหรือตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่นๆ	3.50	.96	ปาน กลาง
รวม	3.57	.58	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะอยู่ในระดับมากและปานกลาง

4.3 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 4.3 ทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1.ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	4.03	0.69	มาก
2.ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	3.90	0.78	มาก
3.ความสามารถเปรียบเทียบได้	3.88	0.70	มาก
4.ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้	3.98	0.75	มาก
5.ความทันเวลา	4.05	0.74	มาก
6.ความสามารถเข้าใจได้	4.04	0.77	มาก
รวม	3.98	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.4 ทศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการ
ตัดสินใจ โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1.การรายงานทางการเงินของกิจการทำให้ทราบฐานะ การเงินและผลการดำเนินงานซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์ วางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต	4.19	.75	มาก
2.ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการ พยากรณ์ ผู้ที่ใช้สามารถพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคตที่ อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าได้	3.96	.79	มาก
3.ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการ ยืนยันเกี่ยวกับการประเมินในอดีต	3.93	.83	มาก
รวม	4.03	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการ
รายงานทางการเงินด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.5 ทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1.รายงานทางการเงินของกิจการมีความ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด	3.9	0.9	มาก
2.รายงานทางการเงินของกิจการเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	3.9	0.8	มาก
รวม	3.9	0.8	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.6 ทรรศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบได้
โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบได้	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ กิดเห็น
1. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานสามารถเปรียบเทียบได้ กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและกิจการเดียวกัน สำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น	3.92	0.81	มาก
2. ข้อมูลในรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบได้เป็น ลักษณะเชิงคุณภาพสามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือ ความต่างของรายการต่างๆ	3.88	0.75	มาก
3. ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการใช้วิธีเดียวกันกับ รายการเดียวกันไม่ว่าจะเป็นรายระยะเวลาของกิจการเดียวกัน หรือระหว่างกิจการหลายแห่งสามารถเปรียบเทียบเพื่อบรรลุ เป้าหมายนั้นได้	3.85	0.79	มาก
รวม	3.88	.70	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทรรศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการ
รายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.7 ทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
1.รายงานทางการเงินของกิจการสามารถพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม	3.88	0.85	มาก
2.ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินของกิจการ	4.08	0.80	มาก
รวม	3.98	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.8 ทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1.การรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจใช้ได้ทันเวลา	3.98	0.83	3.98
2.การรายงานข้อมูลทางการเงินที่ทันต่อเวลา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน	4.12	0.77	4.12
รวม	4.05	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทักษะคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4.9 ทศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจ ได้ โดยรวม และรายด้าน

คุณภาพการรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
1.รายงานทางการเงินของกิจการมีการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน และกระชับง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.08	0.81	มาก
2.รายงานทางการเงินของกิจการมีการจัดประเภทของกิจการ ในงบการเงินที่ง่ายต่อความเข้าใจ	4.04	0.82	มาก
3.รายงานทางการเงินของกิจการมีการกำหนดลักษณะทำให้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.00	0.85	มาก
รวม	4.04	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

4.4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

TFRS for SMEs	ผู้ทำบัญชี		ผู้สอบบัญชี		t-test	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มา ใช้ในประเทศไทย	3.63	.52	3.51	.64	2.085	.038*

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 โดยได้ค่า p-value = 0.038 โดยผู้ทำบัญชีเห็นด้วยกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย จึงยอมรับสมมติฐาน H1

4.5 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อความเหมาะสมในการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์เมทริกซ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

ตัวแปร (Variables)	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ตำแหน่งงาน	ประสบการณ์การทำงาน	ทัศนคติเกี่ยวกับ TFRS for SMEs	คุณภาพการรายงานทางการเงิน
เพศ	1						
อายุ	.071	1					
ระดับการศึกษา	-.045	.215**	1				
ตำแหน่งงาน	-.039	.512**	.282**	1			
ประสบการณ์การทำงาน	.193**	.030	-.044	-.023	1		
ทัศนคติเกี่ยวกับ TFRS for SMEs	-.051	.030	.031	-.001	.104*	1	
คุณภาพการรายงานทางการเงิน	-.052	.114*	.032	.044	.035	.641**	1

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ของตัวแปรระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี กับทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย พบว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ($r=-.051, p<.05; r=.030, <.05; r=.031, p<.05; r=-.001, p<.05;$) นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีอีก 4 ด้านคือ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา และด้านตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์กันเอง แต่ค่าความสัมพันธ์น้อยกว่า 0.80 (Hair, Black, Babin, Anderson & Tatham, 2006) แสดงถึงความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางแต่ไม่เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity)

นอกจากนี้การตรวจสอบตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองจะใช้ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม Variance Inflation Factor (VIF) พบว่าค่าสูงสุดของ VIF มีค่า 1.424 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 10 (Hair, et al., 2006) แสดงถึงตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง

จากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ของตัวแปรระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน พบว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ($r=.052, p<.05; r=.114, p<.05; r=.032, p<.05; r=.044, p<.05; r=.035, p<.05; .641, p<.05$) นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กันเองแต่คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีอีก 4 ด้าน คือ ด้านเพศ ด้านการศึกษา ด้านประสบการณ์การทำงานและด้านตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์กันเอง แต่ค่าความสัมพันธ์น้อยกว่า 0.80 (Hair, Black, Babin, Anderson & Tatham, 2006) แสดงถึงความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางแต่ไม่เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity)

นอกจากนี้การตรวจสอบตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองจะใช้ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม Variance Inflation Factor (VIF) พบว่าค่าสูงสุดของ VIF มีค่า 1.424 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 10 (Hair, et al., 2006) แสดงถึงตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ใน ประเทศไทยและคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variables)					
	ทัศนคติต่อTFRS for SMEs		คุณภาพรายงานทางการเงิน		คุณภาพรายงานทางการเงิน	
	(Beta)	(t)	(Beta)	(t)	(Beta)	(t)
เพศ	-.077	-1.497	.070	-1.370		
อายุ	.041	.688	.129*	2.183		
ระดับการศึกษา	.032	.616	.011	.205		
ตำแหน่งงาน	.119*	2.321	.044	.867		
ประสบการณ์การทำงาน	-.604	-.519	-.026	-.437		
ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย					.641**	16.616
R Square	.019		.019		.411	
Adjusted R square	.006		.006		.410	
Maximum VIF	1.424		1.424		1.000	
F Value	1.478		1.518		276.097	

**p<.01, *p<.05

คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ซึ่งคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งงาน โดยมีสมมติฐานการวิจัยที่ H2a: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย H2b: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย H2c: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย H2d: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย และ H2e: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แสดงตามตารางที่ 4.12 ผลการวิจัยพบว่าด้านตำแหน่งงาน ($\beta_4 = .119, p < .05$) คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย จึงยอมรับสมมติฐาน H2e

คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ซึ่งคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งงาน โดยมี สมมติฐานการวิจัยที่ H3a: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน H3b: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน H3c: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน H3d: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน และ H3e: ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แสดงตามตารางที่ 4.12 ผลการวิจัยพบว่า

ด้านอายุ ($\beta_2 = .129, p < .05$) คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน จึงยอมรับสมมติฐาน H3b

ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน สมมติฐานการวิจัยที่ H4: ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลกระทบต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แสดงตามตารางที่ 4.12 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ($\beta_6 = .641, p < .01$) ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลกระทบต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน จึงยอมรับสมมติฐาน H4

4.6 สรุปสมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยกำหนดสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่การงาน ทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย และความเหมาะสมต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน จากผลการศึกษา ยอมรับ 3 สมมติฐานและปฏิเสธ 8 สมมติฐาน ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 สรุปสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐาน	ตัวแปร	ยอมรับ/ปฏิเสธ
H1	ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
H2a	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	ปฏิเสธ

สมมติฐาน	ตัวแปร	ยอมรับ/ ปฏิเสธ
H2b	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	ปฏิเสธ
H2c	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	ปฏิเสธ
H2d	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	ปฏิเสธ
H2e	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย	ยอมรับ
H3a	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ปฏิเสธ
H3b	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ยอมรับ
H3c	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ปฏิเสธ
H3d	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ปฏิเสธ
H3e	ลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ปฏิเสธ
H4	ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อทดสอบคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่แตกต่างกันต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย 2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย 3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน 4. เพื่อทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

การวิจัยครั้งนี้ได้นำทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ ประกอบด้วย ความหมายของทัศนคติ การเกิดทัศนคติ แหล่งของทัศนคติ ประเภทของทัศนคติ การวัดทัศนคติ มาตรฐานทัศนคติ และการประเมินค่าทัศนคติ และแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ คือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ซึ่งเป็นผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีในประเทศไทย โดยผู้ทำบัญชีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 51,300 ราย จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2558 ทั้งนี้ผู้ทำบัญชีอาจจะมีจำนวนมากกว่านี้ เนื่องจากไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจำนวน 9,085 ราย จากสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2557 รวมจำนวน 60,385 ราย จากวิธีการของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.45-46) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ คือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีจำนวน จำนวน 397 คน แสดงให้เห็นว่าสำหรับการส่งแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับควรมีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 20 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ดังนั้นต้องทำการจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีจำนวน 1,985 เพื่อให้ได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างตอบกลับมา

งานวิจัยนี้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยกำหนดช่วงห่างของหมายเลขหรือช่องว่างระหว่างการสุ่มตัวอย่าง และใช้สูตรในการกำหนดช่วงห่างระหว่างหมายเลขดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.58-59) และการนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้ (1) นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (2) หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามมาเป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ย (3) ทดสอบสมมติฐานของประชากร 2 กลุ่มด้วยการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) (4) ทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Statistic) ซึ่งจะทำการทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นก่อนการใช้สถิติดังกล่าว ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเพื่อแสดงถึงตัวแปรอิสระไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเอง รวมทั้งใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเบื้องต้น หากพบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันจะใช้การสกัดปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อจัดกลุ่มข้อความของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน และใช้ค่าการสกัดปัจจัยในการวิเคราะห์ความถดถอยในสมการจะไม่ทำให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี มีทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวม อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะอยู่ในระดับมากและปานกลาง สำหรับทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกันพบว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกัน โดยผู้ทำบัญชีเห็นด้วยกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยและจากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) พบว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบ

บัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน และความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลกระทบต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

5.2 การอภิปรายผล

จากข้อสมมติฐานการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า

1. ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยผลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย มีความเหมาะสมและจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H1 คือ ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยแตกต่างกัน โดยผู้ทำบัญชีเห็นด้วยกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิดา สกุลจิตจินดา (2550) พบว่า นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะซึ่งเหตุผลที่สำคัญ คือ ผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการข้อมูลในงบการเงินที่น้อยกว่าผู้ใช้งบการเงินของกิจการขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ จะส่งผลให้นักบัญชีต้องเสียเวลาในการจัดทำข้อมูลซึ่งมากเกินความจำเป็น

2. คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านประสบการณ์ทำงานและด้านตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย โดยผลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมี

ความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อความเหมาะสมในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย โดยด้านตำแหน่งงานประกอบด้วยผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีซึ่งเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H2e คือ คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร กุศลสัตย์(2550) ศึกษา การนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ควรจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการ SMEs ในประเทศไทย โดยเหตุผลส่วนใหญ่ที่เห็นควรให้นำมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs มาปฏิบัติในประเทศไทย ได้แก่ มาตรฐานการบัญชีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับทุกกิจการ จึงควรมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับกิจการ SMEs โดยเฉพาะ และผู้สอบบัญชีเห็นว่า กลุ่มของผู้ใช้งบการเงินของ SMEs ต่างจากกิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น ความต้องการข้อมูลในงบการเงินของผู้ใช้งบการเงินของกิจการ SMEs ไม่มากเท่ากิจการขนาดใหญ่ ทำให้มาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการ SMEs ไม่จำเป็นต้องจัดทำมาตรฐานการบัญชีฉบับเต็มเหมือนกิจการขนาดใหญ่ นอกจากนี้ผู้ตรวจสอบบัญชีเห็นว่าการทำงานงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับเต็มจะทำให้กิจการมีต้นทุนที่ไม่คุ้มค่ากับผลประโยชน์ที่กิจการจะได้รับ

3. คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านประสบการณ์ทำงานและด้านตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึง คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยผลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก และคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัดดาว สิทธิรักษ์ (2556) พบว่า ศักยภาพของนักบัญชี ด้านความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม,การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย,ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี ,ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสาร และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในประเทศไทย ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H3b คือ คุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการรายงานทางการเงิน

4.ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึง ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ใน ประเทศไทยส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยผลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความเหมาะสมของการนำ TFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทยส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินแสดงให้เห็นว่าการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยส่งผลดีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ซึ่งสามารถสะท้อนถึงสภาพที่แท้จริงของกิจการได้และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการช่วยตัดสินใจสำหรับผู้ซึ่งงบการเงิน การเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐริดา ลักคนลาวัฒน์และศิลปพร ศรีจันทพร (2555) ศึกษา ความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน พบว่า ผู้สอบบัญชีเห็นว่าสิ่งที่กระทบมากที่สุด คือ จะต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจมาตรฐานก่อนการปฏิบัติงานสอบบัญชี เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของมาตรฐานอย่างถ่องแท้ เนื่องจาก ณ วันทำการวิจัยผู้ตอบแบบสอบถามยังขาดความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างมาก

5.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

5.3.1 ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินจากการนำทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาอธิบายถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1.แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ ที่ใช้อธิบายถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย ซึ่งผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความคิดเห็นว่าการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับนี้มาปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี หากมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานก็จะส่งผลถึงคุณภาพของงานและเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพควรมีการจัดอบรมในส่วนของมาตรฐานฉบับนี้และควรมีการแปลความหมายของเนื้อหาในมาตรฐานหรือมีการยกตัวอย่างเพื่อให้ ง่ายต่อความเข้าใจ ก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้อีกทางหนึ่ง

2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินในทัศนคติของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน (Financial Report Quality) ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงินอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยนักบัญชีเป็นผู้จัดทำงบการเงินและผู้สอบบัญชีมีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของงบการเงินที่ผู้ทำบัญชีเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำเพื่อให้ผู้บริหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด งบการเงินจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและเป็นสิ่งที่สำคัญ

5.3.2 ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

1. เป็นแนวทางให้กับผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีในการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น หากผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีมีความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือมีการเปลี่ยนแปลงก็จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้กับงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเกิดข้อผิดพลาดของการปฏิบัติงานได้

2. เป็นแนวทางให้กับองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการพัฒนาผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีให้มีคุณภาพและศักยภาพในการทำงานที่เพิ่มขึ้น เช่น การจัดอบรมในหลักสูตรต่างๆ หรือการส่งเสริมให้ผู้ทำบัญชีหรือผู้สอบบัญชีไปอบรมกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและความสามารถของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีในการนำพาองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย

3. เป็นแนวทางให้สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของนักบัญชีและผู้สอบบัญชีในประเทศไทย โดยเฉพาะด้านความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อจะนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องสามารถจัดทำงบการเงินที่มีคุณภาพ

5.4 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

5.4.1 ข้อจำกัด

งานวิจัยนี้พบว่าข้อจำกัดโดยแบ่งเป็น 4 ประเด็นดังนี้

1. เนื่องจากคำถามมีปริมาณมากผู้ตอบแบบสอบถามจึงตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ จึงไม่สามารถนำแบบสอบถามมาใช้งานได้

2. การตอบกลับแบบสอบถามของผู้สอบบัญชีค่อนข้างน้อย

3. การวิจัยครั้งนี้มองเฉพาะผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด

ย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ยังไม่ได้นำมาปฏิบัติจริง

4. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีเท่านั้น จึงทำให้มีข้อมูลเพียงด้านเดียว

5.4.2 ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาเมื่อมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาปฏิบัติจริงเพื่อทำการเปรียบเทียบผลการวิจัย

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีเท่านั้นจึงควรมีการศึกษานุคคลที่มีความเกี่ยวข้องในส่วนอื่นด้วย

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในส่วนของทัศนคติเท่านั้น ดังนั้นในอนาคตจึงควรมีการศึกษาในส่วนอื่น เช่น ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ ฯลฯ

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2552). ข้อมูลผู้ทำบัญชี ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2558. <http://dbd.go.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2558.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2557). รวมคำศัพท์เทคนิค. http://dbd.go.th/ewt_new.php?nid=343. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2558
- กระทรวงพาณิชย์. (2543). พระราชบัญญัติการบัญชี. <http://www.moc.go.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรตินิยม คุณติสุข. (2555). บทบาทความสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในยุคปัจจุบัน. Executive Journal .
- คณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป.(2549). นโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของสหภาพยุโรป. <http://www.2.thaieurope.net> สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2556.
- จิรัสส์ มัทชน โชติกัญย์. (2556). การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก่อนและหลังการนำ TFRS มาใช้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เจษฎา วุฒิประเสริฐ. (2552). ความรู้ ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง พ.ศ. 2550) ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชุตินุช อินทรประสิทธิ์. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์. วารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 28 ฉบับที่ 87 กรกฎาคม – กันยายน 2557.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทเนรมิตกิจ อินเตอร์โพรเกรสซิฟจำกัด.
- ณัชชาธิ์ จุริย์โรจน์ และ ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2555). การศึกษาปัญหาและผลกระทบจากการนำมาตรฐานการควบคุมคุณภาพสำนักงานสอบบัญชีมาใช้ในประเทศไทย. วารสารการจัดการสมัยใหม่, 10(2), 89-106.

- ณัฐธิดา ลักคนลาววัฒน์ ,และศิลปินพร ศรีจั่นเพชร. (2555). ความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีและคุณภาพรายงานทางการเงิน. *วารสาร WMS Journal of Management*, 1(2), 51-59.
- ดีลอยท์ฟอรัม. (2014). การสัมมนาเกี่ยวกับทิศทางเศรษฐกิจไทยสำหรับนักบัญชีและประเด็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่สำคัญสำหรับปี 2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2559.
- ทัตดาว สิทธิรักษ์. (2557). ผลกระทบศักยภาพของนักบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินกรณีศึกษาเชิงประจักษ์นักบัญชีในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต.หลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บ.เอส อาร์ทพริ้นติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- นริญจ์ พุ่มศิริ. (2554). ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (*International Financial Reporting Standards : IFRSs*) มาปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต.โครงการปริญญาโททางการบัญชี (MAP). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิธิดา สกุลจิตจินดา. (2550). การศึกษาทัศนคติของนักบัญชีต่อการมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต.โครงการปริญญาโททางการบัญชี (MAP). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. 2543. รวมบทความการวิจัย การวัดผลและประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์.
- ประทีป บัวละวงค์ และอุบลวัลย์ รอดเยี่ยม. (2551). และรังสรรค์ ประเสริฐ.(2548). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2558.
- มัทนชัย สุทธิพันธ์.(2556). ความพร้อมและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ข้อมูลการสำรวจจากผู้ทำบัญชีในจังหวัดสงขลา. *วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 35(138), 56-69.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ลัดดา หิรัญญา. (2554). นักการบัญชีไทยกับความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน. ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีงบประมาณ 2555.
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2557). มาตรฐานรายงานทางการเงินชุดเล็ก (TFRS for NPAs) กับการพัฒนาสู่ระดับสากล. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2558.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2553). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายฝน วิลัย. (2558). คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). การสัมมนาทำความเข้าใจเรื่อง ร่าง TFRS for SMEs. <http://www.fap.or.th/.../Slide%20TFRS%20for%20SMEs%201%20Jul%202014-website.pdf>. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2558.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. กรุงเทพฯ: สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2556. <http://www.sme.go.th/Lists/EditorInput/DispF.aspx? -bf2e-464e-97e5-440321040570&ID=2095> สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2558.
- สุบิน ชูระรัช, เขียง เกาซิด, สุรเดช แสงเพชร และไพบูรณ์สุขวิจิตร. (2554). ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน ประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิชาการสมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 17 (2), 1-15.
- สุภาพร กุศลสัตย์. (2550). การนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต โครงการปริญญาโททางการบัญชี (MAP). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- Alver, L., Alver, J. and Talpas, L. (2014). Implementation of IFRSs and IFRS for SMEs : the case of Estonia. *Advances in Accounting and Management Information Systems*, 13(2), 236-258.
- Assistant, P. D. (2013). The role of small and medium enterprises in the modern economy and the importance of IFRS application for SMEs. *The USV Annals of Economics and Public Administration* Volume 13, Issue 1(17).
- Deaconu, A., Buiga, A. and Strouhal, J. (2012). SMEs Financial Reporting: Attitudes Towards IFRS for SMEs. *STUDIA UBB, OECONOMICA*, Volume 57, Issue 1.
- Francis, A. and Agbeibor, J. (2012). The International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized Entities (IFRS for SMES): Suitability for small businesses in Ghana. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 10(2), 190 – 214.
- Hair and other. (2006). *Multivairate Data Analysis*. New jersey: Pearson Education International.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., Anderson, R., & Tatham, R. (2006). *Multivariate Data Analysis* (6th ed.), Pearson Education, Inc, Upper Saddle River, New Jersey.
- Hussain, F.F., Chand, V. P. and Rani, P. (2012). The Impact of IFRS for SMEs on the Accounting Pretension :Evidence from FIJI. *Advances in Accounting & Taxation*, 4 (2).
- International Accounting Standards Board (IASB). (2015). Amendments to the IFRS for SMEs. Available at http://WWW.org/IFRS-for-SMEs/Doucment s/IFRS%20for%20%20 SMEs%20May%202015/2015.Amendments%20to%20IFRS%20for%20SMEs_Standard.pdf.
- International Accounting Standards Board. (IASB). (2009). IFRS for SMEs. Available at <http://WWW.icagh.com/file/ IFRS for SMEs 2009.pdf>.
- Neag, R., Masca,E. and and Păscan,I. (2009). Actual Aspects Regarding the IFRS for SME- Opinions, Debates and Futuere Developments. *Annales Universitatis Apulensis Series Oeconomica*, 11(1), 2009.

- Oppenheim, A.N. (1966). Questionnaire design and attitude measurement. London: Heinemann.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Uyarb, M., and Atamanc, B. (2014). Preparedness for and perception of IFRS for SMEs: evidence from Turkey. *Accounting and Management Information Systems*, 13(3), 492-519.
- VanWyk, H.A.and Rossouw, J. (2009). IFRS for SMEs in South Africa: a giant leap for accounting, but too big for smaller entities in general. *Meditari Accountancy Research*, 17(1), 99 – 116.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สรุปหลักการสำคัญของ TFRS for SMEs และความแตกต่างที่สำคัญระหว่าง TFRS for SMEs ฉบับปี 2009 และ TFRS for NPAEs

บทที่ 1 กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

เนื้อหา – การกำหนดขอบเขตกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

ความแตกต่างที่สำคัญจาก TFRS for NPAEs – อยู่ระหว่างการพิจารณา

ปัญหาในการนำไปปฏิบัติ – ขึ้นกับแนวทางที่จะกำหนดในอนาคต

บทที่ 2 แนวคิดและหลักการ

เนื้อหา

- อธิบายลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน

- แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงิน

- การวัดมูลค่าและการรับรู้รายการโดยรวม

ความแตกต่างที่สำคัญจาก TFRS for NPAEs

- มีการกล่าวถึง กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

- มีการกล่าวถึงการนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ในการวัดมูลค่า ซึ่งบางรายการไม่ได้กล่าวไว้

ใน TFRS for NPAEs เช่น อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และ สินทรัพย์ทางการเกษตร เป็นต้น

ปัญหาในการนำไปปฏิบัติ

- มีการนำหลักการบางข้อ ที่มาตรฐานรายงานทางการเงินที่ยังไม่บังคับใช้มาพูดถึงซึ่ง

อาจทำให้เกิดความสับสน

บทที่ 3 การนำเสนองบการเงิน

เนื้อหา

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กำหนดว่าจะต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ โดยต้องแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (Other Comprehensive Income : OCI) โดยอนุญาติให้เลือกแสดงแบบหนึ่งงบ หรือแบบสองงบได้	กำหนดให้แสดงเพียงงบกำไรขาดทุน โดยไม่อนุญาติให้แสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
กำหนดให้ต้องจัดทำงบกระแสเงินสด โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์	ไม่กำหนดให้ต้องจัดทำงบกระแสเงินสด แต่อนุญาติให้สามารถจัดทำงบกระแสเงินสดเพิ่มเติมได้ โดยต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตาม TAS 7 รวมถึง ไม่กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

บทที่ 4 งบแสดงฐานะการเงิน

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ ก. คาดว่าจะมีการชำระหนี้สิน ในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ ข. ถือหนี้สินไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อค้า ค. ถึงกำหนดชำระหนี้สินภายใน 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หรือ ง. กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขเพื่อชะลอให้เลื่อนการชำระหนี้สินเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน	หนี้สินต้องจัดเป็นหนี้สินหมุนเวียน เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ 1. กิจการคาดว่าจะชำระคืนหนี้สินภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานปกติ 2. หนี้สินนั้นถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน 3. กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขในการเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

บทที่ 4 งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
ส่วนของเจ้าของกำหนดให้แสดง 1. ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของเจ้าของแยกต่างหากจากส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ 2. ส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่	ไม่มีข้อกำหนดดังกล่าว เนื่องจากไม่ได้มีข้อกำหนดให้จัดทำงบการเงินรวม

บทที่ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบกำไรขาดทุน

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กิจการต้องแสดงยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดสำหรับงวด ในงบการเงินตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ก. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบการเงินเดียว ในกรณีที่งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการที่รับรู้ในงวด หรือ ข. แยกเป็นสองงบ คือ งบกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ในกรณีที่งบกำไรขาดทุนแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการที่รับรู้ในงวด เว้นแต่เป็นรายการที่รับรู้ในยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้แยกแสดงออกจากกำไรหรือขาดทุนตาม ที่อนุญาตหรือกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้	กำหนดให้กิจการจัดทำงบกำไรขาดทุน เพื่อคำนวณผลกำไร (ขาดทุน) โดยไม่กำหนดให้ต้องแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

บทที่ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบกำไรขาดทุน (ต่อ)

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กิจการต้องแสดงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยแยกแต่ละรายการแสดงจำนวนเงินสำหรับงวดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ก. รายได้ ข. ต้นทุนทางการเงิน ค. ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วม (ดูบทที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม) และกิจการที่ควบคุมร่วมกัน (ดูบทที่ 15 เงินลงทุนในกิจการร่วมค้า) ที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย ง. ค่าใช้จ่ายภาษีซึ่งไม่รวมจำนวนภาษีที่จัดสรรให้รายการข้อ จ. ช. และ ซ. ด้านล่าง จ. ยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้จากการดำเนินงานที่ยกเลิก และผลกำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้ที่รับรู้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมสุทธิจากต้นทุนในการขายหรือจากการจำหน่ายสินทรัพย์สุทธิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ยกเลิก ฉ. กำไรหรือขาดทุน (หากกิจการไม่มีรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ไม่ต้องแสดงรายการบรรทัดนี้) ช. แต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่จัดประเภทตามลักษณะ ซ. ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้า ที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย ฅ. กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	กิจการต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้ในงบกำไรขาดทุนเป็นอย่างน้อย 1. รายได้ 2. ต้นทุนทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วยดอกเบี้ยจ่ายและต้นทุนทางการเงินอื่น ๆ 3. ภาษีเงินได้ 4. กำไร (ขาดทุน) สุทธิ

บทที่ 6 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และงบกำไรขาดทุนและกำไรสะสม

เนื้อหา

- อธิบายรูปแบบของงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และงบกำไรขาดทุนและกำไรสะสม

ความแตกต่างที่สำคัญจาก TFRS for NPAEs

- ระบุให้เลิกจัดทำงบกำไรขาดทุนและกำไรสะสม แทนงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ ตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทที่ 7 งบกระแสเงินสด

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำกระแสเงินสด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดใน TAS 7	ไม่กำหนดให้ต้องจัดทำกระแสเงินสด แต่อนุญาตให้สามารถจัดทำกระแสเงินสดเพิ่มเติมได้ โดยต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตาม TAS 7

บทที่ 8 หมายเหตุประกอบงบการเงิน

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ 1. ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2. สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญที่กิจการถือปฏิบัติ 3. ข้อมูลประกอบแต่ละรายการที่แสดงในงบการเงิน โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับของแต่ละรายการที่นำเสนอในงบการเงินนั้น และ 4. การเปิดเผยข้อมูลอื่น	หมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการต้องแสดงข้อมูลดังต่อไปนี้ 1. ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ 2. สรุปนโยบายการบัญชีที่เลือกใช้ 3. ข้อมูลที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยเป็นการเฉพาะ 4. ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ภาวะผูกพันตามสัญญา

บทที่ 8 หมายเหตุประกอบงบการเงิน (ต่อ)

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
มีข้อกำหนดที่ชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับการเปิดเผยนโยบายบัญชี การใช้ดุลยพินิจ และแหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	ไม่มีการระบุถึงในเรื่องดังกล่าว

บทที่ 12 ประเด็นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินอื่น

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
เครื่องมือทางการเงินนอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน บทที่ 11 เช่น • Option & Forward contract • Interest rate swap • Investment in convertible debt	• วัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม • วัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หากไม่สามารถหามูลค่ายุติธรรมได้ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมต่ำสุด เสมือนเป็นต้นทุนใหม่และพิจารณาค่อยๆ ซึ่งจะถือปฏิบัติเช่นนี้จนกว่าจะสามารถหามูลค่ายุติธรรมที่น่าเชื่อถือได้	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้
การบัญชีป้องกันความเสี่ยง	• ต้องระบุเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงและความเสี่ยงที่จะทำการป้องกัน	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้

บทที่ 12 ประเด็นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินอื่น (ต่อ)

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน • ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยสำหรับตราสารหนี้ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย • ความเสี่ยงด้านราคาของสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งถือ วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมซึ่งผลต่างของมูลค่ายุติธรรมรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น • ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนหรืออัตราดอกเบี้ยจากภาระผูกพันของกิจการหรือรายการคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดขึ้น • ความเสี่ยงด้านราคาของสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเป็นภาระผูกพันของกิจการหรือรายการคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะซื้อหรือขายสินค้าโภคภัณฑ์นั้น • ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนจากเงินลงทุนสุทธิในต่างประเทศ	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้

บทที่ 13 สินค้าคงเหลือ

หัวข้อ	IFRS for SMEs	IFRS for NPAEs
ต้นทุนอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในสินค้าคงเหลือ	ในบางสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของตราสารที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง โดยป้องกันความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย หรือความเสี่ยงจากราคาของสินค้าโภคภัณฑ์ ให้นำไปปรับมูลค่าตามบัญชีของสินค้าโภคภัณฑ์	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องของเครื่องมือทางการเงิน

บทที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม

หัวข้อ	IFRS for SMEs	IFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่า • ราคาทุน • วิธีส่วนได้เสีย • มูลค่ายุติธรรม	กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยราคาทุน
การวัดมูลค่า	ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่า • ราคาทุน ใช้ได้กรณีไม่มีราคาซื้อขายเผยแพร่ในตลาดสาธารณะ • วิธีส่วนได้เสีย หลักการส่วนใหญ่เหมือน PAE • มูลค่ายุติธรรม กรณีเลือก FV หากเงินลงทุนไม่มี FV หรือไม่คุ้มที่จะหาให้ใช้ราคาทุน	กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยราคาทุน

บทที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม (ต่อ)

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
วันที่ในงบการเงินของบริษัทร่วม	ในการนำวิธีส่วนได้เสียผู้ลงทุนต้องใช้งบการเงินของบริษัทร่วมที่มีวันที่เดียวกับวันที่ในงบการเงินของผู้ลงทุน เว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ผู้ลงทุนต้องใช้งบการเงินล่าสุดของบริษัทร่วมและปรับปรุงด้วยผลกระทบของรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของบริษัทร่วมและวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของผู้ลงทุน	ไม่มีทางเลือกให้ใช้วิธีส่วนได้เสีย
การเลิกใช้วิธีส่วนได้เสีย	กรณีผู้ลงทุนสูญเสียอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญ 1) โดยการขาย ส่วนได้เสีย คงเหลือด้วย FV 2) โดยไม่มีการขาย ให้ใช้ราคาตามบัญชีเป็นราคาทุนเริ่มแรก	ไม่มีทางเลือกให้ใช้วิธีส่วนได้เสีย

บทที่ 15 เงินลงทุนในการร่วมค้า

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การจัดประเภทการร่วมค้า	การร่วมค้ามี 3 ประเภท • การดำเนินที่ควบคุมร่วมกัน • สินทรัพย์ที่ควบคุมร่วมกัน • กิจกรรมที่ควบคุมร่วมกัน	ไม่มีการกำหนดรูปแบบของการร่วมค้า
การวัดมูลค่ากิจกรรมที่ควบคุมร่วมกัน	กิจกรรมที่ควบคุมร่วมกันให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าในงบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่งบเฉพาะกิจการโดย - ราคาทุน - มูลค่ายุติธรรม - ตามวิธีส่วนได้เสีย*	กำหนดให้วัดมูลค่ากิจกรรมที่ควบคุมร่วมกันโดยราคาทุนในงบการเงินเฉพาะกิจการเท่านั้น

* TFRS งบการเงินรวม/งบที่ไม่ใช่งบเฉพาะกิจการให้ใช้วิธีส่วนได้เสียหรือการรวมตามสัดส่วน (proportionate consolidate) สำหรับกิจกรรมที่ควบคุมร่วมกัน

บทที่ 16 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่า • มูลค่ายุติธรรม • ราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเพื่อการด้อยค่า หากเลือกวัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเพื่อการด้อยค่าจะต้องจัดประเภทเป็น PPE และใช้หลักการใน PPE	กำหนดให้กิจการวัดค่าด้วยทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเพื่อการด้อยค่า

บทที่ 16 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน (ต่อ)

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การโอน	เมื่อเปลี่ยนวิธีการใช้งานหรือเมื่อหยุดการใช้งาน กรณีที่เกิดการไม่สามารถหา FV ได้อย่างน่าเชื่อถือกิจการต้องโอนอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนไปเป็น PPE โดยใช้ราคาตามบัญชี ณ วันดังกล่าว	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องของการโอน

บทที่ 17 ที่ดินอาคารและอุปกรณ์

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	ไม่มีทางเลือกในการวัดมูลค่าด้วยวิธีตีราคาใหม่ ต้นทุนการกู้ยืมไม่สามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนที่ดินอาคารและอุปกรณ์ แต่ต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด	ไม่มีทางเลือกในการวัดมูลค่าด้วยวิธีตีราคาใหม่ ต้นทุนการกู้ยืมรวมเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนที่ดินอาคารและอุปกรณ์

บทที่ 18 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนนอกเหนือจากค่าความนิยม

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	ราคาทุนหักค่าตัดจำหน่าย หักค่าเพื่อการด้อยค่า**	ราคาทุนหักค่าตัดจำหน่าย หักค่าเพื่อการด้อยค่า
การตัดจำหน่าย	การตัดจำหน่ายจะขึ้นอยู่กับอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ หากไม่สามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือให้ใช้ 10 ปี (ซึ่งแตกต่างจาก TFRS for PAEs)	การตัดจำหน่ายจะขึ้นอยู่กับอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ หากไม่สามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือให้ใช้ 10 ปี

**TFRS ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหากมีตลาดซื้อขายคล่องรองรับ

บทที่ 18 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนนอกเหนือจากค่าความนิยม (ต่อ)

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้นภายใน	กิจการต้องรับรู้รายจ่ายที่เกิดขึ้นภายในสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตน รวมถึงรายจ่ายทุกรายการสำหรับกิจกรรมการวิจัยและการพัฒนา เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ ยกเว้นรายการนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์รายการอื่นที่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้	ต้นทุนในการพัฒนารับรู้เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนหากเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อ
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้จากการรวมธุรกิจ	มีข้อยกเว้นกรณีที่ซื้อธุรกิจไม่จำเป็นต้องรับรู้ในกรณีดังต่อไปนี้ • แยกไม่ได้ต่างหากจากค่าความนิยม • แยกได้แต่ราคาหาไม่ได้ เพราะไม่สามารถหาหลักฐานเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ชนิดเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันหรือไม่มีตัวแปลที่นำมาใช้ประมาณมูลค่ายุติธรรมได้***	ไม่ได้กำหนดเรื่องการรวมธุรกิจ

*** TFRS หากมีการระบุสินทรัพย์ไม่มีตัวตนจากการซื้อธุรกิจได้ ไม่สามารถอ้างว่าไม่สามารถหามูลค่ายุติธรรมได้

บทที่ 19 การรวมธุรกิจ

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การรวมธุรกิจ	มีการกำหนดหลักการเรื่องการรวมธุรกิจ	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้

การรวมธุรกิจภายใต้ TFRS for SMEs

- ไม่ครอบคลุมถึงการรวมธุรกิจภายใต้การควบคุมเดียวกัน
- ใช้วิธีซื้อ (Purchase method)
- ต้นทุนการซื้อธุรกิจให้มีการรวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วย
- ต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ให้รวมกรณีที่เป็นไปได้ค่อนข้างแน่ หากมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลังให้ปรับที่ต้นทุน
- มีการรับรู้ค่าความนิยมและความนิยมคิดลบ
- ค่าความนิยมจะตัดจำหน่ายตามอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ หากไม่สามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือจะตัดจำหน่าย 10 ปี

บทที่ 20 สัญญาเช่า

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
ข้อบ่งชี้สัญญาเช่าการเงิน	ไม่มีการระบุจำนวนร้อยละของอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่ายุติธรรม เป็นต้น	มีการระบุจำนวนร้อยละของอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่ายุติธรรม เป็นต้น
สัญญาเช่าแฝง	มีการกล่าวถึงสัญญาที่มีใช้สัญญาเช่าแต่มีเนื้อหาของกรให้สิทธิการใช้ทรัพย์สินต้องมีการนำมาตราฐานเรื่องสัญญาเช่ามาปฏิบัติ	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว

บทที่ 21 ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจจะเกิดขึ้น

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การวัดมูลค่า	ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุด แต่ใช้วิธีคิดลด มูลค่าปัจจุบัน (PV) ถ้ามีนัยสำคัญ	ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุด โดยไม่ได้กำหนดว่าต้องใช้วิธีคิดลดมูลค่าปัจจุบัน

บทที่ 22 หนี้สินและทุน

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
หนี้สินและทุน	มีการกำหนดการจัดประเภทเครื่องมือทางการเงินเป็นหนี้สินและทุน	ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับหนี้สินและทุน

บทที่ 23 รายได้

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ของธุรกิจ real estate	รับรู้เมื่อโอนเท่านั้น	รับรู้รายได้ได้ 3 วิธี คือ 1. รับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน 2. รับรู้เป็นรายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ 3. รับรู้เป็นรายได้ตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระโดยกิจการอาจเลือกรับรู้เป็นรายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จหรือตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระได้ ถ้ารายการขายนั้น ๆ เข้าเงื่อนไข 9 ข้อ

บทที่ 23 รายได้ (ต่อ)

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
รายได้ ดอกเบี้ย	วิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง	วิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง หรือ วิธีอื่นที่ผลไม่แตกต่างอย่างมี สาระสำคัญ
โปรแกรม สิทธิพิเศษ แก่ลูกค้า	มีการกำหนดให้มีการวัดค่าเกี่ยวกับ โปรแกรมสิทธิพิเศษแก่ลูกค้า	ไม่บังคับใช้ TFRIC 13

บทที่ 24 เงินอุดหนุนรัฐบาล

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
หลักการ	เงินอุดหนุนจากรัฐบาลถือเป็นรายได้ทั้ง จำนวนเมื่อมีสิทธิได้รับเงินและเมื่อได้ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องแล้ว	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้

บทที่ 25 ต้นทุนการกู้ยืม

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การรับรู้ ต้นทุนการ กู้ยืม	กิจการต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมทั้งหมดเป็น ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนในงวดที่เกิด	กิจการต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การ ก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่ เข้าเงื่อนไขเป็นราคาทุนของ สินทรัพย์นั้น
การเปิดเผย ข้อมูล	การเปิดเผยข้อมูล แสดงต้นทุนทางการเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ตามบทที่ 5.5) เปิดเผยค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยทั้งหมด (คำนวณตามวิธี EIR) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยวิธีมูลค่ายุติธรรมผ่านเข้ากำไรหรือขาดทุน	การเปิดเผยข้อมูล จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวด อัตราการตั้งขึ้นเป็นทุนที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนการกู้ยืม

บทที่ 26 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

ไม่มีกำหนดไว้ใน TFRS for NPAs

- ขอบเขตและหลักเกณฑ์การรับรู้รายการไม่แตกต่างจาก TFRS 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้น เป็นเกณฑ์

- ชำระด้วยตราสารทุน

- ชำระด้วยเงินสด

- มีทางเลือกชำระด้วยเงินสดหรือออกตราสารทุนให้

หลักเกณฑ์การวัดมูลค่าแตกต่างจาก TFRS 2 เกี่ยวกับการกำหนดลำดับชั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมของหุ้นเป็น 3 ลำดับ

การวัดมูลค่ายุติธรรมของหุ้น 3 ลำดับชั้น

1. หากราคาที่สังเกตได้จากตลาดสามารถกำหนดได้สำหรับตราสารทุนที่ออกให้ ให้ใช้ราคดังกล่าว

2. หากราคาที่สังเกตได้จากตลาดไม่สามารถกำหนดได้ ให้วัดมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุน ที่ออกให้ด้วยข้อมูลสังเกตได้จากตลาดเฉพาะของกิจการ (เช่น รายการล่าสุดในหุ้น หรือ การประเมินมูลค่าที่เป็นอิสระล่าสุดของกิจการ)

3. หากไม่มี 1 และ 2 ให้วัดมูลค่ายุติธรรมโดยอ้อมของหุ้นหรือสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นด้วยวิธีประเมินมูลค่าที่ใช้ข้อมูลตลาดให้มากที่สุดที่สามารถปฏิบัติได้ ในการประมาณการราคาของตราสารทุนนั้น ณ วันที่ให้สิทธิ

บทที่ 27 การด้อยค่าของสินทรัพย์

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การด้อยค่าของสินค้าคงเหลือ	• กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินค้าคงเหลือ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือกับราคาขายหักต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จและต้นทุนในการขาย • ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้โดยตรงไปยังกำไรหรือขาดทุน	• กิจการต้องปรับมูลค่าของสินค้าคงเหลือให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ซึ่งเท่ากับราคาโดยประมาณที่คาดว่าจะขายได้ตามปกติธุรกิจ หักด้วยประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จและต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไปเพื่อให้ขายสินค้านั้นได้ • มูลค่าที่ลดลงจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายโดยแสดงเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขายในงวดที่ปรับมูลค่าลง
การด้อยค่าของสินทรัพย์อื่น – ข้อบ่งชี้การด้อยค่า	• พิจารณาข้อบ่งชี้ของการด้อยค่า ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ชั่วคราวและถาวร	• พิจารณาข้อบ่งชี้ของการด้อยค่าถาวร (ในมาตรฐานใช้คำว่า การลดลงของมูลค่าอย่างถาวร)
การด้อยค่าของสินทรัพย์อื่น – มูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับคืน	• สามารถเลือกใช้มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการจำหน่าย หรือ มูลค่าจากการใช้ (Value in use)	• ราคาขายสุทธิ • ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชีที่ 13/2555 กำหนดว่า NPAEs สามารถพิจารณามูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์ แทนประมาณราคาขายหักด้วยต้นทุนในการขายได้

บทที่ 28 ผลประโยชน์ของพนักงาน

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
• วิธีการบัญชีสำหรับผลประโยชน์ของพนักงาน สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดใน TAS 19 • อนุญาตให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่า ยุติธรรมของภาระผูกพันตามโครงการ ผลประโยชน์ โดยไม่รวมประมาณการของ เงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ไม่รวมบริการที่จะ ได้รับจากพนักงานในอนาคต และไม่รวมความ เป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะให้บริการใน ปัจจุบัน รวมทั้งไม่ได้กำหนดวิธีการรับรู้กำไร ขาดทุนจากการประมาณการตามหลัก คณิตศาสตร์ประกันภัย	• ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวเป็นการ เฉพาะ • รับรู้ผลประโยชน์พนักงานเป็นส่วนหนึ่ง ของประมาณการหนี้สิน ซึ่งต้องคำนวณโดย ใช้ประมาณการที่ดีที่สุด • อนุญาตให้สามารถเลือกปฏิบัติตาม TAS 19 ได้

บทที่ 29 ภาษีเงินได้

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กำหนดให้บันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ตาม TAS12 โดยไม่มีข้อยกเว้นเรื่องการรับรู้รายการ ณ วันแรกในเรื่องการรวมธุรกิจตาม TAS 12	บันทึกภาษีเงินได้ ตามวิธีค้ำจ่าย ยกเว้น เลือกปฏิบัติตาม TAS 12

บทที่ 30 การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	กำหนดให้ระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน คล้ายกับหลักการใน TAS 21	ไม่ได้อำนาจให้กำหนดให้ใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน นั่นคือ ถือว่ากิจการเป็นบาทเสมอ แต่หากมีรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติตาม TFRS for NPAEs เกี่ยวกับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บทที่ 31 ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
มาตรฐานบทนี้ใช้สำหรับการรายงานทางการเงินของกิจการที่มีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง โดยกิจการจะต้องปรับปรุงงบการเงินด้วยดัชนีราคาทั่วไปที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อ เพื่อให้รายการต่าง ๆ ในงบการเงินแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสิ้นงวด	ไม่ได้กล่าวถึงการรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

บทที่ 32 เหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
มีการกำหนดตัวอย่างของเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAEs	มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่ต้องปรับปรุง คือ เรื่องของคำพิพากษาของคดีความในศาล การล้มละลายของลูกค้า การกำหนดส่วนแบ่งกำไรหรือการจ่ายโบนัส
มีการกำหนดตัวอย่างของเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่ไม่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAEs	มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง คือ เรื่องการประกาศจ่าย เงินปันผล

บทที่ 33 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	กำหนดให้ต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้เป็นอย่างน้อยสำหรับรายการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน จำนวนเงินของรายการ ยอดคงค้าง เงื่อนไข หลักประกัน การค้าประกัน ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่เกี่ยวข้อง หนี้สูญในงวด	ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน แต่ระบุว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้หากเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทน ของผู้บริหารสำคัญ	กำหนดให้เปิดเผยจำนวนค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของกิจการเป็นยอดรวม	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว

บทที่ 34 กิจกรรมพิเศษ

หัวข้อ	TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
การบัญชีเกษตรกรรม	• รับรู้สินทรัพย์ชีวภาพ ณ วันเริ่มแรก และทุก ๆ วันที่รายงานด้วยมูลค่า ยุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย • สำหรับสินทรัพย์ชีวภาพที่ไม่สามารถหารมูลค่ายุติธรรมได้ให้รับรู้ด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม และค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม • ผลผลิตทางการเกษตรรับรู้ด้วยมูลค่า ยุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้
กิจกรรมเกี่ยวกับการสกัดแร่	บันทึกที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ สินทรัพย์ ไม่มีตัวตน และประมาณการหนี้สิน ตลอดจนหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ตามที่กล่าวในบทที่ 17, 18 และ 21	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้
ข้อตกลงสัมปทานบริการ	• Operator ได้รับสินทรัพย์ทางการเงิน หรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน • หากได้รับสินทรัพย์ทางการเงินให้ถือปฏิบัติตามบทที่ 11 และ 12 เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน • หากได้รับสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ให้รับรู้เมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม และรับรู้ด้วย ราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่า • รับรู้รายได้ตามบทที่ 23	ไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้ไว้

บทที่ 35 การเปลี่ยนแปลงสู่มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

TFRS for SMEs	TFRS for NPAEs
กำหนดให้ใช้กับผู้ที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นครั้งแรก โดยไม่คำนึงว่ากิจการดังกล่าวจะเคยปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแบบเต็มรูปแบบ หรือตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่น ๆ (GAAP) เช่น มาตรฐานการบัญชีของแต่ละประเทศ หรือกรอบแนวคิดอื่น ๆ เช่น กฎเกณฑ์ทางภาษีของแต่ละประเทศ	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

เรื่อง ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการ
รายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs)

ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน

คำชี้แจง

โครงการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีและทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน” เพื่อประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทของผู้ศึกษาในหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ 074-287861

ข้าพเจ้าใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ตอบแบบสอบถามได้โปรดให้ข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ โดยรายละเอียดของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งหน้าที่การงาน

ส่วนที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของคุณลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน

คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับและจะไม่มีการใช้ข้อมูลใดๆที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวท่านในการรายงานข้อมูล รวมทั้งจะไม่มีกรร่วมใช้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน

ท่านต้องการรายงานสรุปผลการศึกษาหรือไม่

() ต้องการ E-mail.....() ไม่ต้องการ

หากท่านต้องการรายงานสรุปผลการศึกษา โปรดระบุ E-mail Address ของท่าน หรือ แบนนามบัตรของท่านมากับแบบสอบถามชุดนี้

ผู้ศึกษาขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้อย่างถูกต้องครบถ้วน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับแบบสอบถาม โปรดติดต่อผู้ศึกษา นางสาวจุฑารัตน์ แก้วดำ โทรศัพท์ 084-3358512 หรือ E-mail:

jutharatkung92@gmail.com

(นางสาวจุฑารัตน์ แก้วดำ)

นักศึกษาปริญญาโท บัณฑิตมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี

25-30 ปี

31-35 ปี

36-40 ปี

41-45

มากกว่า 45 ปี

3. ระดับการศึกษา

อนุปริญญา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

น้อยกว่า 2 ปี

2-5 ปี

5-8 ปี

มากกว่า 8 ปี

5. ประเภทของกิจการที่ทำงาน

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

บริษัท จำกัด

สำนักงานบัญชี

บริษัท จำกัด (มหาชน)

สำนักงานสอบบัญชี

อื่นๆ.....

6. ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ผู้ทำบัญชี

ผู้สอบบัญชี

ส่วนที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับทัศนคติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยที่ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	คำอธิบาย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
1.	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม					
2.	มีการกล่าวถึงการนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ในการวัดมูลค่าซึ่งบางรายการไม่ได้กล่าวไว้ใน TFRS for NPAs เช่น อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และสินทรัพย์ทางการเงิน					
3.	ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ โดยต้องแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น					
4.	ในงบแสดงฐานะทางการเงินต้องแสดงรายการส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกต่างหากจากส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่					
5.	กิจการต้องแสดงยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดสำหรับงวด โดยสามารถแสดงเป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียวหรือแยกเป็น 2 งบในกรณีที่ยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้แยกแสดงออกจากกำไรหรือขาดทุน					
6.	ข้อมูลที่น่าเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของโดยจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินตามบัญชี ณ วันเริ่มและสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี					
7.	ต้องจัดทำงบกระแสเงินสดซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์					
8.	กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชี การใช้ดุลยพินิจและแหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ					

ข้อ	คำอธิบาย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
9.	กำหนดให้กิจการที่จัดทางการเงินเฉพาะกิจการสามารถวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อย (รวมทั้งบริษัทร่วมและกิจการควบคุมร่วมกัน) ได้ 2 วิธี คือ วิธีราคาทุน และวิธีมูลค่ายุติธรรม					
10.	กิจการจะเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเฉพาะในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงในงบการเงินให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องกับผลกระทบกับการทำธุรกรรมหรือการทำกิจกรรมอื่นๆ					
11.	ลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้า เงินให้กู้ยืม เงินกู้ยืม แสดงด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง					
12.	วัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมและวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่สามารถหามูลค่ายุติธรรมได้ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมล่าสุดเหมือนเป็นต้นทุนใหม่และพิจารณาด้วยค่าจนกว่าจะสามารถหามูลค่ายุติธรรมที่น่าเชื่อถือได้					
13.	กิจการต้องประเมินว่าสินค้าคงเหลือมีการลดมูลค่าหรือไม่ ณ สิ้นรอบระยะเวลาบัญชี และรับรู้มูลค่าที่ลดลงของสินค้าคงเหลือ โดยไม่ได้กำหนดว่าให้รับรู้เป็นต้นทุนขายหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร					
14.	การวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทร่วมมีทางเลือกในการปฏิบัติได้ 3 กรณี คือ วิธีราคาทุน วิธีส่วนได้เสีย และมูลค่ายุติธรรม					
15.	เงินลงทุนในกิจการร่วมค้าแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การดำเนินงานที่ควบคุมร่วมกัน สิทธิพิเศษที่ควบคุมร่วมกันและกิจการที่ควบคุมร่วมกัน และกิจการที่ควบคุมร่วมกันให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าในงบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่เฉพาะกิจการ โดย ราคาทุน มูลค่ายุติธรรม และตามวิธีส่วนได้เสีย					
16.	ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งจะวัดโดยใช้มูลค่ายุติธรรมหรือวัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าแต่ในกรณีนี้จะต้องจัดประเภทเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					

ข้อ	คำอธิบาย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
17.	ในการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้นทุนการกู้ยืมไม่สามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินอาคารและอุปกรณ์แต่ต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด					
18.	ต้องรับรู้รายการสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้นภายในสำหรับกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ					
19.	การรวมธุรกิจ ให้ ใช้วิธีซื้อ ส่วนต้นทุนการซื้อธุรกิจให้รวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วยและมีการรับรู้ค่าความนิยมและค่าความนิยมติดลบ โดยค่าความนิยมจะตัดจำหน่ายตามอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ หากไม่สามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือให้ตัดจำหน่าย 10 ปี					
20.	สัญญาเช่าจะไม่มีภาระระบุจำนวนร้อยละของอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่ายุติธรรม					
21.	การประมาณการหนี้สินหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ให้ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุดแต่ใช้วิธีที่ลด มูลค่าปัจจุบัน (PV) ถ้ามิ นัยสำคัญ					
22.	เครื่องมือทางการเงินบางชนิดที่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินอาจถูกจัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ หากเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นแสดงถึงผลประโยชน์คงเหลือในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ					
23.	การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ของธุรกิจจะรับรู้เมื่อโอนเท่านั้น					
24.	การรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้ถือเป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อมีสิทธิได้รับและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องแล้ว					
25.	ต้นทุนการกู้ยืมต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนในงวดที่เกิดรายการ					
26.	การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ จะมีหลักเกณฑ์การวัดมูลค่าเกี่ยวกับการกำหนดลำดับขั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมของหุ้นเป็น 3 ลำดับ คือ ราคาที่สังเกตได้จากตลาด รายการซื้อขายล่าสุด และวิธีประเมินมูลค่า ณ วันที่ให้สิทธิ					

ข้อ	คำอธิบาย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
27.	กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินค้าคงเหลือโดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับราคาขายหักต้นทุนในการผลิตและต้นทุนในการขาย ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้โดยตรงไปยังกำไรหรือขาดทุน					
28.	ให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์โดยไม่รวมประมาณการของเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในอนาคตและความเป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะให้บริการในปัจจุบัน					
29.	กำหนดให้บันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีโดยไม่มีข้อยกเว้นเรื่องการรับรู้รายการ ณ วันแรกในเรื่องการรวมธุรกิจ					
30.	กำหนดให้ระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน					
31.	ในสถานะที่เงินเพื่อรุนแรงกิจการจะต้องปรับปรุงงบการเงินด้วยดัชนีราคาทั่วไปที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อ เพื่อให้รายการต่างๆในงบการเงินแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสิ้นงวด					
32.	มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานทั้งในส่วนที่ต้องปรับปรุงและไม่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAs					
33.	กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องของจำนวนเงินของรายการ เงื่อนไขหลักประกัน การค้ำประกัน ค่าเผื่อนี่สงสัยจะสูญที่เกี่ยวข้อง และหนี้สูญในงวดและกำหนดให้เปิดเผยจำนวนค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของกิจการเป็นยอดรวม					
34.	มีการจัดทำบัญชีสำหรับกิจกรรมพิเศษ เช่น การบัญชีเกษตรกรรม โดยการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพ ณ วันเริ่มแรกและทุกๆวันที่รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขายส่วนผลิตผลทางการเกษตรรับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย					
35.	กำหนดให้ใช้กับผู้ที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นครั้งแรกโดยไม่คำนึงว่ากิจการดังกล่าวจะเคยปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแบบเต็มรูปแบบหรือตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่นๆ					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยที่

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด	4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง	2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด	

ข้อ	ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน	ระดับของความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	<u>ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ</u>					
1.	การรายงานทางการเงินของกิจการทำให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์วางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต					
2.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ผู้ที่ใช้สามารถพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าได้					
3.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการยืนยันเกี่ยวกับการประเมินในอดีต					
	<u>ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม</u>					
1.	รายงานทางการเงินของกิจการมีความ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด					
2.	รายงานทางการเงินของกิจการเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ					
	<u>ความสามารถเปรียบเทียบได้</u>					
1.	ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและกิจการเดียวกันสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น					
2.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพสามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความต่างของรายการต่างๆ					

ข้อ	ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน	ระดับของ ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการใช้วิธีเดียวกันกับรายการเดียวกันไม่ว่าจะเป็นรายระยะเวลาของกิจการเดียวกันหรือระหว่างกิจการหลายแห่งสามารถเปรียบเทียบเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้นได้					
	ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้					
1.	รายงานทางการเงินของกิจการสามารถพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม					
2.	ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินของกิจการ					
	ความทันเวลา					
1.	การรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจใช้ได้ทันเวลา					
2.	การรายงานข้อมูลทางการเงินที่ทันต่อเวลา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน					
	ความสามารถเข้าใจได้					
1.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนและกระชับง่ายต่อการทำความเข้าใจ					
2.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการจัดประเภทของกิจการในงบการเงินที่ง่ายต่อความเข้าใจได้					
3.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการกำหนดลักษณะทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ					

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์วิญชัย อุ่นอติเรกกุล

ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ
ที่ทำงาน	สาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. นางสาวศุภพิชญณ์ ปัญเกื้อ

ตำแหน่ง	อาจารย์สาขาการบัญชี
ที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง
3. นางสาววันเพ็ญ อธิกิจรุ่งเรือง

ตำแหน่ง	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
ที่ทำงาน	W.P. Accounting จังหวัดภูเก็ต
4. นางสาวชัชฎา สวัสดิเวช

ตำแหน่ง	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
ที่ทำงาน	รับสอบบัญชีอิสระ

ภาคผนวก ง

ผลการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

คำถามในแบบสอบถาม		ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป				
1	เพศ	1	ยืนยัน	
2	อายุ	1	ยืนยัน	
3	ระดับการศึกษา	1	ยืนยัน	
4	ประสบการณ์การทำงาน	1	ยืนยัน	
5	ประเภทของกิจการที่ทำงาน	1	ยืนยัน	
6	ตำแหน่งหน้าที่การงาน	1	ยืนยัน	
ส่วนที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย				
1.	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	1	ยืนยัน	
2.	มีการกล่าวถึงการนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ในการวัดมูลค่าซึ่งบางรายการไม่ได้กล่าวไว้ใน TFRS for NPAs เช่น อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนและสินทรัพย์ทางการเงิน	1	ยืนยัน	
3.	ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยต้องแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	0.75	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
4. ในงบแสดงฐานะทางการเงินต้องแสดงรายการส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกต่างหากจากส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่	0.5	ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ	ตรวจสอบกับมาตรฐานฯ
5. กิจการต้องแสดงยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดสำหรับงวดโดยสามารถแสดงเป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียวหรือแยกเป็น 2 งบในกรณีที่ ยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้แยกแสดงออกจากกำไรหรือขาดทุน	0.75	ยืนยัน	
6. ข้อมูลที่นำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น โดยจะต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินตามบัญชี ณ วันเริ่มและสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี	0.75	ยืนยัน	
7. ต้องจัดทำงบกระแสเงินสดซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์	0.75	ยืนยัน	
8. กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชี การใช้ดุลยพินิจและแหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	1	ยืนยัน	
9. กำหนดให้กิจการที่จัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการสามารถวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อย (รวมทั้งบริษัทร่วมและกิจการควบคุมร่วมกัน) ได้ 2 วิธี คือ วิธีราคาทุน และวิธีมูลค่ายุติธรรม	0.75	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
10. กิจการจะเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเฉพาะในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงในงบการเงินให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องกับผลกระทบกับการทำธุรกรรมหรือการทำกิจกรรมอื่นๆ	1	ยืนยัน	
11. ลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้า เงินให้กู้ยืม เงินกู้ยืม แสดงด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง	1	ยืนยัน	
12. วัตถุประสงค์เมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมและวัตถุประสงค์ภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่สามารถหามูลค่ายุติธรรมได้ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมล่าสุดเหมือนเป็นต้นทุนใหม่และพิจารณาต่อว่าจนกว่าจะสามารถหามูลค่ายุติธรรมที่น่าเชื่อถือได้	1	ยืนยัน	
13. กิจการต้องประเมินว่าสินค้างเหลือมีการลดมูลค่าหรือไม่ ณ สิ้นรอบระยะเวลาบัญชี และรับรู้มูลค่าที่ลดลงของสินค้างเหลือ โดยไม่ได้กำหนดว่าให้รับรู้เป็นต้นทุนขายหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร	1	ยืนยัน	
14. การวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทร่วมมีทางเลือกในการปฏิบัติได้ 3 กรณี คือ วิธีราคาทุน วิธีส่วนได้เสีย และมูลค่ายุติธรรม	0.5	ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ	ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
15. เงินลงทุนในกิจการร่วมค้าแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การดำเนินงานที่ควบคุมร่วมกัน สินทรัพย์ที่ควบคุมร่วมกันและกิจการที่ควบคุมร่วมกันและกิจการที่ควบคุมร่วมกันให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าในงบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่เฉพาะกิจการโดย ราคาทุน มูลค่ายุติธรรมและตามวิธีส่วนได้เสีย	1	ยืนยัน	
16. ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งจะวัด โดยใช้มูลค่ายุติธรรมหรือวัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าแต่ในกรณีนี้จะต้องจัดประเภทเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	1	ยืนยัน	
17. ในการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้นทุนการกู้ยืมไม่สามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด	1	ยืนยัน	
18. ต้องรับรู้รายการสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้นภายในสำหรับกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ	1	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการ ประเมิน	การ แก้ไข/ คำชี้แจง เพิ่มเติม
19. การรวมธุรกิจ ให้ ใช้วิธีซื้อ ส่วนต้นทุนการซื้อ ธุรกิจให้รวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วยและมี การรับรู้ค่าความนิยมและค่าความนิยมคิดลบ โดย ค่าความนิยมจะตัดจำหน่ายตามอายุการให้ ประโยชน์ที่คาดไว้หากไม่สามารถประมาณได้ อย่างน่าเชื่อถือให้ตัดจำหน่าย 10 ปี	0.75	ปรับปรุงตาม คำแนะนำของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ตรวจสอบ ความถูกต้องกับ มาตรฐาน ฯ
20. สัญญาเช่าจะไม่มีภาระระบุจำนวนร้อยละของอายุ การให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่า ยุติธรรม	0.75	ยืนยัน	
21. การประมาณการหนี้สินหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและ สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นให้ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุด แต่ใช้วิธีคิดลด มูลค่าปัจจุบัน (PV) ถ้ามี นัยสำคัญ	1	ยืนยัน	
22. เครื่องมือทางการเงินบางชนิดที่เป็นไปตามคำนิยาม ของหนี้สินอาจถูกจัดประเภทเป็นส่วนของผู้เจ้าของ หากเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นแสดงถึง ผลประโยชน์คงเหลือในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ	1	ยืนยัน	
23. การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ของ ธุรกิจจะรับรู้เมื่อโอนเท่านั้น	0.75	ยืนยัน	
24. การรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้ถือเป็นรายได้ทั้ง จำนวนเมื่อมีสิทธิได้รับและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ เกี่ยวข้องแล้ว	1	ยืนยัน	
25. ต้นทุนการกู้ยืมต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไร ขาดทุนในงวดที่เกิดรายการ	1	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
26. การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ จะมีหลักเกณฑ์การวัดมูลค่าเกี่ยวกับการกำหนดลำดับขั้นการวัดมูลค่า ยุติธรรมของหุ้นเป็น 3 ลำดับ คือ ราคาที่สังเกตได้จากตลาด รายการซื้อขายล่าสุด และวิธีประเมินมูลค่า ณ วันที่ให้สิทธิ	1	ยืนยัน	
27. กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินค้าคงเหลือ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับราคาขายหักต้นทุนในการผลิตและต้นทุนในการขาย ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้โดยตรงไปยังกำไรหรือขาดทุน	1	ยืนยัน	
28. ให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์โดยไม่รวมประมาณการของเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในอนาคตและความเป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะให้บริการในปัจจุบัน	1	ยืนยัน	
29. กำหนดให้บันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีโดยไม่มีข้อยกเว้นเรื่องการรับรู้รายการ ณ วันแรกในเรื่องการรวมธุรกิจ	0.75	ยืนยัน	
30. กำหนดให้ระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	1	ยืนยัน	
31. ในสภาวะที่เงินเฟ้อรุนแรงกิจการจะต้องปรับปรุงงบการเงินด้วยดัชนีราคาทั่วไปที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อ เพื่อให้รายการต่างๆในงบการเงินแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสิ้นงวด	0.75	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
32. มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานทั้งในส่วนที่ต้องปรับปรุงและไม่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAEs	1	ยืนยัน	
33. กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องของจำนวนเงินของรายการเงื่อนไขหลักประกัน การค้ำประกัน ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่เกี่ยวข้อง และหนี้สูญในงวดและกำหนดให้เปิดเผยจำนวนค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของกิจการเป็นยอดรวม	0.75	ยืนยัน	
34. มีการจัดทำบัญชีสำหรับกิจกรรมพิเศษ เช่น การบัญชีเกษตรกรรม โดยการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพ ณ วันเริ่มแรกและทุกๆวันที่รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรม หักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขายส่วนผลิตผลทางการเกษตรรับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย	0.75	ยืนยัน	
35. กำหนดให้ใช้กับผู้ที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นครั้งแรกโดยไม่คำนึงว่ากิจการดังกล่าวจะเคยปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแบบเต็มรูปแบบหรือตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่นๆ	1	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน			
1. <u>ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ</u> การรายงานทางการเงินของกิจการทำให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์วางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต	1	ยืนยัน	
2. ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ผู้ที่ใช้สามารถพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าได้	1	ยืนยัน	
3. ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการยืนยันเกี่ยวกับการประเมินในอดีต	1	ยืนยัน	
1. <u>ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม</u> รายงานทางการเงินของกิจการมีความ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด	0.75	ยืนยัน	
2 .รายงานทางการเงินของกิจการเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	1	ยืนยัน	
1. <u>ความสามารถเปรียบเทียบได้</u> ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและกิจการเดียวกันสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น	1	ยืนยัน	

คำถามในแบบสอบถาม		ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
2.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพสามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความต่างของรายการต่างๆ	1	ยืนยัน	
3.	ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการใช้วิธีเดียวกันกับรายการเดียวกันไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาของกิจการเดียวกันหรือระหว่างกิจการหลายแห่งสามารถเปรียบเทียบเพื่อสรุปเป้าหมายนั้นได้	1	ยืนยัน	
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้				
1.	รายงานทางการเงินของกิจการสามารถพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม	1	ยืนยัน	
2.	ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินของกิจการ	1	ยืนยัน	
ความทันเวลา				
1.	การรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจใช้ได้ทันเวลา	1	ยืนยัน	
2.	การรายงานข้อมูลทางการเงินที่ทันต่อเวลามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน	1	ยืนยัน	
ความสามารถเข้าใจได้				
1.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนและกระชับง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1	ยืนยัน	

	คำถามในแบบสอบถาม	ค่า IOC	ผลการประเมิน	การแก้ไข/ คำชี้แจงเพิ่มเติม
2.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการจัดประเภทของกิจการในงบการเงินที่ง่ายต่อความเข้าใจได้	1	ยืนยัน	
3.	รายงานทางการเงินของกิจการมีการกำหนดลักษณะทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1	ยืนยัน	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
ข้อมูลทั่วไป		.949
เพศ	.948	
อายุ	.950	
ระดับการศึกษา	.948	
ประสบการณ์การทำงาน	.948	
ประเภทของกิจการที่ทำงาน	.950	
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	.948	
ทัศนคติเกี่ยวกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทย		.946
มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและ ขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้กับกิจการขนาดกลางและ ขนาดย่อม	.949	
มีการกล่าวถึงการนำมูลค่ายุติธรรมมาใช้ในการวัดมูลค่าซึ่งบาง รายการไม่ได้กล่าวไว้ใน TFRS for NPAs เช่น อสังหาริมทรัพย์ เพื่อการลงทุนและสินทรัพย์ทางการเงิน	.949	
ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยต้องแสดงรายการกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	.948	
ในงบแสดงฐานะทางการเงินต้องแสดงรายการส่วนได้เสียที่ไม่มี อำนาจควบคุมแยกต่างหากจากส่วนของเจ้าของที่จัดสรรให้แก่ผู้ เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่	.948	
กิจการต้องแสดงยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดสำหรับ งวดโดยสามารถแสดงเป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียว หรือแยกเป็น 2 งบในกรณีที่ ยอดรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้แยก แสดงออกจากกำไรหรือขาดทุน	.948	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
ข้อมูลที่นำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น โดย จะต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินตามบัญชี ณ วันเริ่ม และสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี	.948	
ต้องจัดทำกระแสเงินสดซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับ สมบูรณ์	.948	
กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชี การใช้ดุลยพินิจและ แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	.947	
กำหนดให้กิจการที่จัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการสามารถวัดมูลค่า เงินลงทุนในบริษัทย่อย (รวมทั้งบริษัทร่วมและกิจการควบคุม ร่วมกัน) ได้ 2 วิธี คือ วิธีราคาทุน และวิธีมูลค่ายุติธรรม	.947	
กิจการจะเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเฉพาะในกรณีที่ผลการ เปลี่ยนแปลงในงบการเงินให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความ	.947	
เกี่ยวข้องกับผลกระทบกับการทำธุรกรรมหรือการทำกิจกรรมอื่นๆ ลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้า เงินกู้ยืม เงินกู้ยืม แสดงด้วยราคาทุน	.947	
ตัดจำหน่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง		
วัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมและวัดมูลค่าภายหลังด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่สามารถหามูลค่า ยุติธรรมได้ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมล่าสุดเหมือนเป็นต้นทุนใหม่และ	.947	
พิจารณาคือค่าจนกว่าจะสามารถหามูลค่ายุติธรรมที่น่าเชื่อถือได้		
กิจการต้องประเมินว่าสินค้างเหลือมีการลดมูลค่าหรือไม่ ณ สิ้น รอบระยะเวลาบัญชี และรับรู้มูลค่าที่ลดลงของสินค้างเหลือ โดย	.947	
ไม่ได้กำหนดว่าให้รับรู้เป็นต้นทุนขายหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร การวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทร่วมมีทางเลือกในการปฏิบัติได้ 3 กรณี คือ วิธีราคาทุน วิธีส่วนได้เสีย และมูลค่ายุติธรรม	.947	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
เงินลงทุนในกิจการร่วมค้าแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การ ดำเนินงานที่ควบคุมร่วมกัน สินทรัพย์ที่ควบคุมร่วมกันและกิจการ ที่ควบคุมร่วมกันและกิจการที่ควบคุมร่วมกันให้ทางเลือกในการ วัดมูลค่าในงบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่เฉพาะกิจการ โดย ราคาทุน มูลค่ายุติธรรมและตามวิธีส่วนได้เสีย	.946	
ให้ทางเลือกในการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งจะวัด โดยใช้มูลค่ายุติธรรมหรือวัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม และค่าเพื่อการด้อยค่าแต่ในกรณีนี้จะต้องจัดประเภทเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	.947	
ในการวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต้นทุนการกู้ยืมไม่ สามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินอาคารและอุปกรณ์แต่ต้อง บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด	.947	
ต้องรับรู้รายการสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้นภายใน สำหรับกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการ การรวมธุรกิจ ให้ ใช้วิธีซื้อ ส่วนต้นทุนการซื้อธุรกิจให้รวม ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วยและมีการรับรู้ค่าความนิยมและค่า ความนิยมติดลบ โดยค่าความนิยมจะตัดจำหน่ายตามอายุการให้ ประโยชน์ที่คาดไว้หากไม่สามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือให้ ตัดจำหน่าย 10 ปี	.946	
สัญญาเช่าจะไม่มีภาระบุงานวนร้อยละของอายุการให้ประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจ ร้อยละของมูลค่ายุติธรรม	.947	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
การประมาณการหนี้สินหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจ เกิดขึ้นให้ประมาณการด้วยวิธีที่ดีที่สุดแต่ใช้วิธีคิดลด มูลค่า ปัจจุบัน (PV) ถ้ามีนัยสำคัญ	.947	
เครื่องมือทางการเงินบางชนิดที่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินอาจ ถูกจัดประเภทเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น หากเครื่องมือทางการเงิน เหล่านั้นแสดงถึงผลประโยชน์คงเหลือในสินทรัพย์สุทธิของ กิจการ	.947	
การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ของธุรกิจจะรับรู้เมื่อ โอนเท่านั้น	.947	
การรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้ถือเป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อมี สิทธิได้รับและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องแล้ว	.947	
ต้นทุนการกู้ยืมต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนในงวดที่ เกิดรายการ	.947	
การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ จะมีหลักเกณฑ์การวัดมูลค่าเกี่ยวกับ การกำหนดลำดับขั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมของหุ้นเป็น 3 ลำดับ คือ ราคาที่สังเกตได้จากตลาด รายการซื้อขายล่าสุด และวิธีประเมิน มูลค่า ณ วันที่ให้สิทธิ	.947	
ให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันตาม โครงการผลประโยชน์โดยไม่รวมประมาณการของเงินเดือนที่ เพิ่มขึ้นในอนาคตและความเป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะ ให้บริการในปัจจุบัน	.947	
ให้ใช้วิธีอย่างง่ายในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันตาม โครงการผลประโยชน์โดยไม่รวมประมาณการของเงินเดือนที่ เพิ่มขึ้นในอนาคตและความเป็นไปได้ของการเสียชีวิตขณะ ให้บริการในปัจจุบัน	.947	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
กำหนดให้บันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีโดยไม่มีข้อยกเว้นเรื่อง การรับรู้รายการ ณ วันแรกในเรื่องการรวมธุรกิจ	.947	
กำหนดให้ระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ในสถานะที่เงินเพื่อรุนแรงกิจการจะต้องปรับปรุงงบการเงินด้วย ดัชนีราคาทั่วไปที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อ เพื่อให้ รายการต่างๆในงบการเงินแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสิ้นงวด	.947	
มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ทั้งในส่วนที่ต้องปรับปรุงและไม่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมจาก TFRS for NPAEs	.947	
กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ในเรื่องของจำนวนเงินของรายการ เงื่อนไขหลักประกัน การค้ำ ประกัน ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่เกี่ยวข้อง และหนี้สูญในงวดและ กำหนดให้เปิดเผยจำนวนค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของกิจการ เป็นยอดรวม	.947	
มีการจัดทำบัญชีสำหรับกิจกรรมพิเศษ เช่น การบัญชีเกษตรกรรม โดยการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพ ณ วันเริ่มแรกและทุกๆวันที่รายงาน ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขายส่วนผลิตผล ทางการเกษตรรับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการ ขาย	.947	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
กำหนดให้ใช้กับผู้ที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นครั้งแรกโดยไม่คำนึงว่ากิจการดังกล่าวจะเคยปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินแบบเต็มรูปแบบหรือตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่นๆ	.947	
ความคิดเห็นของลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน		
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ		.947
การรายงานทางการเงินของกิจการทำให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์วางแผนและปรับปรุงแก้ไขในอนาคต	.947	
ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ผู้ที่ใช้สามารถพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าได้	.947	
ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการมีคุณค่าทางการยืนยันเกี่ยวกับการประเมินในอดีต	.947	
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม		.947
รายงานทางการเงินของกิจการมีความ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด	.947	
รายงานทางการเงินของกิจการเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	.947	
ความสามารถเปรียบเทียบได้		.947
ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการอื่นและกิจการเดียวกันสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น	.947	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbac h's Alpha
ข้อมูลในรายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพสามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความต่างของรายการต่างๆ	.947	
ข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการใช้วิธีเดียวกันกับรายการเดียวกันไม่ว่าจะเป็นรายระยะเวลาของกิจการเดียวกันหรือระหว่างกิจการหลายแห่งสามารถเปรียบเทียบเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้นได้	.947	
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้		.946
รายงานทางการเงินของกิจการสามารถพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม	.947	
ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินของกิจการ	.947	
ความทันเวลา		.947
การรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจใช้ได้ทันเวลา	.947	
การรายงานข้อมูลทางการเงินที่ทันต่อเวลามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน	.947	
ความสามารถเข้าใจได้		.947
รายงานทางการเงินของกิจการมีการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนและกระชับง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.947	
รายงานทางการเงินของกิจการมีการจัดประเภทของกิจการในงบการเงินที่ง่ายต่อความเข้าใจได้	.947	
รายงานทางการเงินของกิจการมีการกำหนดลักษณะทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.947	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวจุฑารัตน์ แก้วคำ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5710521739	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บัญชีบัณฑิต (การบัญชี)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง	2557

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พนักงานภาษีสรรพากร สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองภูเก็ต 2 กรมสรรพากร
19/66 ม.8 ถ.เข้าฟ้าตะวันตก อ.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต 83130

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

จุฑารัตน์ แก้วคำ. (2559, 2 กรกฎาคม). ผลกระทบของคุณลักษณะของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน. (การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารจัดการ ครั้งที่ 8, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).